SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY · УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 152. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 11, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 11-го СЕРПНЯ 1992 Ч. 152. РІК XCIX.

В УКРАЇНІ ГОРЯТЬ ЛІСИ І ТОРФОВИЩА

Київ (УНІАР). — Тут у Чорнобильській зоні вже вдруге цього року сталися лісові пожежі. Вогонь знищив сотні гектарів лісу в зоні відселення. В Чорнобилі збільшився рівень радіяції, однак, як твердять офіційні джерела, він не перевищує припустимого рівня.

Загорівся також торф у Козелецькому, Прилуцькому, Сосницькому районах Чернігівської области, а також у Бахмацькому, Городнянському, Ріпкінському районах на загальній площі 800 гектарів. Щораз виявляються нові осередки загоряння торфу поблизу сіл Тупичів, Обичів, Міньов Замгай і Ловикі. Горять також торфові поля в Полтавській області.

Не вщухають пожежі у Рівенській області, де горять ліси, торф і збіжові ниви. Обласна комісія надзвичайного стану тимчасово заборонила доступ транспорту і людей у ліси на всій території Рівенщини. Заборонено також палити солому на полях чи поблизу лісів.

Боряться зі злочинністю в армії

Київ (УНІАР). — Тут 1-го серпня відбувся черговий пленум виконавчого комітету Спілки Офіцерів України (СОУ).

У доповіді голови СОУ Григорія Омельченка та у виступах учасників пленуму червоною ниткою проходила думка, що будівництво національних збройних сил іде незадовільно через загальну кризу суспільства. Крім того, у спадок від колишньої совєтської армії українська армія дістала злочинність, зокрема, „дідівщину", наркоманію, дезертирство, корупцію і мафіозну структуру. Лише за останні три місяці військова контррозвідка спільно зі СОУ запобігли вивезенню з України військового майна та зброї на 4,5 біл. карбованців.

Будівництво національної армії стримує також відсутність військової доктрини, її Верховна Рада України має розглянути восени. Військова доктрина матиме оборонний характер і поділятиметься на три розділи: військово-політичний, військово-технічний і військово-економічний. Представники УРП пропонують опрацювати плян укріплення північносхідного кордону, куди, на їхню думку, треба скерувати основну частину військ. Крім того, керівники УРП вважають, що українська армія повинна мати не 200-220 тисяч військовослужбовців, а хоча б 500,000. Таку точку зору поділяють чимало високопоставлених офіцерів України, в тому числі й командуючий повітряної армії генерал-майор авіяції В. Антонець.

Для порівняння: Російська армія сьогодні має 2.3 міл. осіб.

Керівники СОУ припускають, що найреакційніших офіцерів доведеться звільнити, особливо тих, які причетні до злочинів чи не виконують присягу, дану народові України.

Німецька організація допомагає Україні

Джерзі Сити, Н.Дж. — Як інформує голова Мальтійського ордену — харитативної німецької організації з осідком в Мюнхені, цей орден вже від грудня 1990 року постійно постачає теплі прохарчуванн для 750 старших незаможних та інвалідів у Львові і 350 в Івано-Франківському. Донедавна усі харчі треба було привозити з Німеччини і тому акція мусілаб затриматися з кінцем травня цього року. Але на прохання посадника міста Василя Шпіцера Мальтійський орден далі погодився цього літа продовжати цю акцію, зменшуючи кошти виживлення цієї тисячки осіб купованням хліба і м'яса на місці. В цей спосіб прохарчовують вони 1,000 осіб по 0,65 центів денно.

Тепер використовується також до помочі в цій акції місцеву молодь зі шкіл, як кухарів, перекладачів ,шоферів тощо. Але ця німецька організація поширює тепер свою діяльність також на Москву і Санкт Петербург і находиться у більше скрутному фінансовому положенні та звертається до української громади допомогти їй продовжити свою харитативну акцію у Львові та Івано-Франківському.

Акцію очолює д-р Філіп Фрайгерр фон Редвіц. Адреса бюра у Мюнхені: Dr. Hilipp Freiherr von Redwitz, 8000 Munchen 81, Elektrastr. 7a; Germany; tel.: 089-913061

ЗСА ПРИЗНАЧИЛИ ВОЄННИХ АТАШЕ В УКРАЇНІ

Київ. — Амбасадор З'єднаних Стейтів в Україні Роман Попадюк зустрівся в четвер, 6-го серпня, з міністром оборони України Костянтином Морозовим і представив йому нового військового аташе, американця українського походження, полковника повітряних сил Петра Денегу, призначеного першим військовим аташе в Україні, і аташе армії Френка Буларда.

Обидва військові дипломати будуть відповідати за підтримання тісного американсько-українського військового співробітництва, зокрема за програми міжнародної військової освіти. Їм доручено репрезентувати всі відділи Департаменту оборони ЗСА, допомогати відповідальним працівникам амбасади і діставати дозвіл на входження в повітряний простір України.

Амбасадор Р. Попадюк передав К. Морозову офіційне запрошення українському Урядові провести конкурс кандидатів на вступ до Військової академії З'єднаних Стейтів у Вест Пойнті і Академію повітряних сил ЗСА в Кольорадо. Українські кандидати можуть взяти участь в конкурсі на вакантні місця.

Амбасадор також скористав з нагоди, щоб особисто передати міністрові оборони своє співчуття з приводу загибелі старшого лейтенанта Сергія Топихи, який вмер від тяжких поранень під час служби в українському миротворчому контингенті в Сараєві.

Українські студенти готуються до світового конґресу

Київ (УНІАР). — В середу, 5-го серпня, газета „Независимость" повідомила, що Союз Українського Студентства (СУС) і Українська Студентська Спілка (УСС) припинили суперечки і вирішили об'єднатися. Вони закликали до свого об'єднання також діяспорну студентську організацію ЦеСУС. Студенти розпочали підготову до першого об'єднаного світового конґресу українського студентства. Оголошено збірку грошей.

У Києві 4-го серпня відновила свою працю Світова Школа Українїстів. Під час вакацій слухачі школи — молоді представники українських громад з різних країн, відвідали Луганщину. Навчання літньої сесії відкрив відомий дослідник історії України Орест Субтельний.

На Чернігівщині з 1-го серпня відкрився патріотичний молодечий табір Спілки Української Молоді (СУМ) „Деснянська Січ". Діти відпочивають і вивчають історію України, української пісні, національні традиції, історію СУМ. Організаторами стали: СУМ, НРУ, УРП, управління молоді обласної адміністрації. Тепер в таборі перебуває 105 дітей зі Львова, Івано-Франківського, Києва і Чернігова. Працюють з ними 17 вихователів із ЗСА, Канади, Чернігова і Львова. У таборі постійно перебуває священик. Програму навчань для табору „Деснянська Січ" виробив викладач проф. Ігор Мірчук із ЗСА. Лекції закінчаться 14-го серпня.

У Криму зростає напруження

Симферопіль (УНІАР) — Тут в суботу, 1-го серпня, оприлюднено звернення до населення із закликом підтримати „Союз комуністів Криму" в боротьбі з націоналістами, шовіністами, противниками злагоди і миру", які панували в колишньому СССР.

Газета Верховної Ради Криму „Кримські вісті" надрукувала статтю „Дєло пахнєт керосіном". Автор її, Сергій Шаригін, думає, що незабаром в усіх державах колишнього СССР встановиться диктатура, а міжнаціональну ворожнечу у Криму „провокують космополітичні пройдисвіти, що захопили владу".

У Криму продовжується реєстрація бажаючих вступити до Партії економічної свободи Криму. Ця організація об'єднує підприємців, торговельників та представників тіньової економіки. Очолив її підприємець Олександер Черкасов. Партія, створена 17-го липня цього року, нараховує лише кілька десятків людей, але всі вони дуже багаті.

У кримській пресі з'явилося звернення Республіканського руху Криму (РРК) до місцевих хліборобів. РРК закликає їх усіма можливими засобами протидіяти вивозові урожаю 1992 року за межі Криму, щоб їхнє зерно не надходило „до київських комор".

Слідче управління генеральної прокуратури Криму порушило карну справу проти деяких керівників РРК за перевищення статутових та службових уповноважень. Заблоковано банкові конта та готівку РРК. Рядові працівники апарату РРК на час слідства не зможуть отримувати платню. Але у РРК залишилися гроші для фінансування керівництва та деяких заходів організації.

Голова Кримського республіканського комітету ветеранів війни, праці та збройних сил Петро Максимов оприлюднив заяву, у якій сказано, що Кримський республіканський комітет ветеранів не має ніякого відношення до так званої Асоціяції ветеранських організацій Республіки Крим, в імені якої Всекримський рух виборців за Республіку Крим проводить свої збірки та агітацію. Такі дії спрямовані на розкол ветеранського руху. На думку П. Максимова, таку асоціяцію ніхто не створював, це — самозванна організація.

(Закінчення на ст. 6-ій)

В Тунісі судять фундаменталістів

Туніс. — Тепер тут відбувається суд над ісламськими фундаменталістами, яких звинувачують в різних кримінальних злочинах. Цей суд є частиною ширшої кампанії, яку пробують розгорнути уряди Тунісу, Альжиру і Єгипту проти войовничого руху фундаменталістів. В останні роки він набрав небачених маштабів. Тільки в цьому році активність мусулманських екстремістів привела до численних жертв. Від їхніх рук загинули сотні військовиків, поліціянтів, працівників служби безпеки трьох країн. Подібно до того, що хвиля фундаменталістського руху вступає в свою останню і найбільш жорстоку фазу.

Власті Тунісу координують свої зусилля з єгипетським і альжирським урядами. Тим часом фундаменталісти цих країн мають тісні зв'язки з Іраном і Суданом, де владу утримують ісламські сили. Президент Тунісу Зін аль-Абедін Бен Алі називає екстремістський мусулманський рух „міжнародним фундаменталізмом" і стверджує, що іранський і суданський уряди фінансують екстремістів. Прем'єр-міністер Єгипту Юсеф Валі звинувачує ці дві країни в контрабанді зброї до Єгипту через кордони з Суданом і Лівією.

Єгипет, Туніс і Альжир мають докази, що Іран і Судан продовжують вишколювати терористів, постачати зброю. В конфронтацію з фундаменталістами втягнуті вже уряди Йорданії, Савдійської Арабії і Кувайту, однак тут конфлікт ще не набув такого гострого характеру, як у Тунісі і Альжирі.

На суді в Тунісі фундаменталістів звинувачують у змові з метою повалення уряду Бена Алі в 1990 році. Багатьох підсудних чекає смертна кара. Всі вони належать до Партії відродження, до 7,000 членів якої було арештовано за останні два роки. Лідери цієї партії заявляють, що за останні два роки уряд незаконно затримував і допитував до 30,000 її членів.

У СВІТІ

АНГЛІЙСЬКИЙ УРЯД ВІДХИЛИВ пропозицію колишнього прем'єр-міністра Марґарети Тачер застосувати силу для врятування Боснії і Ґерцеґовини від сербської аґресії. Тачер зустрілася в середу, 5-го серпня, у Швайцарії з боснійським віцепрезидентом Е. Ґанічем і заявила, що його країна є жертвою „комуністичної аґресії". Прибувши до Лондону, Е. Ґаніч в інтерв'ю для Бі-Бі-Сі сказав: „Ми просимо припинити аґресію і вивести з Боснії і Ґерцеґовини бойову техніку колишньої юґославської армії". Англійський прем'єр Джан Мейджор, відмовляючись від застосування сили в юґославському конфлікті, пояснив це „надмірно партизанським характером війни".

НОВА БРИҐАДА ЕКСПЕРТІВ ООН, з черги сорок друга, прибула в п'ятницю, 7-го серпня, в Баґдад з тією ж метою — виявити іракську зброю масового знищення. Вперше її очолює представник Росії Нікіта Смідовіч, оскільки Саддам Гуссейн наполіг на тому, щоб у бриґади інспекторів ООН не входили представники країн антисаддамівської коаліції. Уповноважений ООН в питаннях знищення зброї в Іраку Рольф Екеус сказав, що іракців під час візити Смідовіча „чекає сюрприз", однак не уточнив, який саме.

ПРОДОВЖУЮЧИ ФОРМУВАННЯ уряду національної згоди, молдавський парлямент, на пропозицію президента Мірчі Снігура, затвердив першим віцепрем'єром Ніколає Андронаке, а міністром фінансів — Клявдію Мельник. Н. Андронаке — молдаванин, доктор технічних наук, К. Мельник — українка, економіст. Вона є єдиною жінкою в новому кабінеті міністрів республіки.

ЛІДЕР ВПЛИВОВОГО в Грузії Народного фронту Нодар Натадзе у статті, вміщеній газетою „Республіка Грузія" засудив дії грузинського уряду, зокрема голови Державної ради Едуарда Шеварднадзе. Натадзе підкреслює, що керівники республіки, взявши курс на „занадто дружні стосунки з Росією", не здають собі справи, що у висліді цієї „дружби" Грузія може знову втратити незалежність.

ЗА ТРИ ДНІ БЕЗПЕРЕРВНОГО артилерійського і ракетного обстрілу воєнного і цивільного летовищ Кабулю загинуло щонайменше 50 осіб і до 100 ранено. Лідер муджагедінів Ісламської партрії Афганістану Гульбеддін Гекматіяр заявив, що не допустить відкриття летовищ і наказав збивати всі літаки, які піднімуться в повітря. Гекматіяр звинуватив афганський уряд в іґноруванні законів ісляму і висунув вимогу резиґнації президента і міністра оборони країни.

„ЛИТВА БУДЕ НАПОЛЯГАТИ на виведенні російських військ зі своєї території в 1992 році", — заявив у четвер, 6-го серпня, міністер закордонних справ цієї республіки Саударґас Альґірдіс, а наступного дня розпочалася чотиристороння зустріч міністра закордонних справ Латвії, Литви, Естонії і Росії. Головне питання, яке обговорюється на зустрічі, — визначення остаточних термінів виведення російських військ з Прибалтики.

ЯК ЗАЯВИВ НАЧАЛЬНИК пресової служби міністерства оборони Росії генерал-майор Валєрій Пірвін, тільки за перше півріччя цього року у висліді нападів і крадіжок російська армія втратила 25,000 одиниць вогнепальної зброї, з них 24,000 припадає на закавказькі республіки.

РІЗКЕ ПІДВИЩЕННЯ рівня радіяції зафіксували наукові лябораторії Гомельської области в Білорусі. Причиною цього стали масові лісові пожежі, а тим часом відомо, що білоруські ліси після вибуху на чорнобильській атомовій станції перетворилися в головних нагромаджувачів цезію і стронцію. Не меншою небезпекою є й торфовики, які постійно „димлять" — вони ввібрали в себе величезну кількість радіонуклідів.

РОСІЯ ПОВІДОМИЛА про свій намір виставити на міжнародний авкціон одну з перспективних зон західнього Сибіру, багату підземними корисними копалинами. Запаси нафтової ропи, ґазу й іншої мінеральної сировини перевищують тут більон тонн. Той, хто заплатить більшу ціну, дістане право на розроблення і видобуток підземних копалин в цьому районі приблизно на 25 років.

А. РУЦКОЙ ВИМАГАЄ ПОВЕРНЕННЯ КРИМУ РОСІЇ

Москва. — Поки президент Російської федерації Боріс Єльцин перебуває на вакаціях, віцепрезидент Алєксандер Руцкой виступив зі зухвалою заявою на зборах козачих отаманів у Москві. А. Руцкой заявив, що не визнає ніяких угод і договорів, згідно з якими споконвічні російські землі відходять іншим країнам. Це зауваження заступника Б. Єльцина перш за все стосується Криму — території України, за яку триває гостра суперечка між Росією і Україною. Можна передбачити, що слова А. Руцкого викличуть нові тертя у відносинах між двома колишніми республіками Совєтського Союзу.

У понеділок, 3-го серпня, Б. Єльцин і президент України Леонід Кравчук зустрічалися у кримському курортному місті Ялті і погодилися залишити Чорноморську фльоту у спільному підпорядкуванні російсько-українського командування хоч би до 1995 року. Їх угоду розглядається як ще одну спробу уникнути ускладнення двосторонніх відносин.

Виступ А. Руцкого перед козаками може викликати неґативну ланцюгову реакцію у двох країнах. У зверненні до отаманів віцепрезидент кілька разів підкреслив, що ніхто не має права роздавати російські землі. „Наші предки, — сказав Руцкой, — створювали російську могутність і державу. Двох думок бути не може: Крим повинен бути російським. Він политий кров'ю російських воїнів і повинен належати Росії".

Козаки, які слухали Руцкого, при цих словах почали апльодувати йому. Однак Руцкой попередив козаків, що його влада обмежена і він зобов'язаний підкорятися президентові, тобто змушений займати офіційне становище Єльцина, хоч у багатьох випадках не погоджується з ним.

Серед учасників зустрічі був отаман Алєксандер Качалін, який представляв коло 100,000 козаків Уральської области Казахстану. А. Качалін у своєму виступі висунув вимогу, щоб російський уряд вмішався і поширив кордони держави, включивши в неї історичні території проживання етнічних росіян.

В АМЕРИЦІ

ЯКЩО КОНҐРЕС СХВАЛИТЬ запропонований Палатою Репрезентантів законопроєкт у справі допомоги засобам масової транспортації, який минулої середи був також підтриманий Сенатом, то тоді Ню Йорк і околиці отримають мільйони долярів на поліпшення публічної транспортної системи. Згаданий законопроєкт пропонує також дати вільнішу руку стейтам у витраті федеральних грошей, призначених для масової транспортації. З уваги на те, що Ню Йорк і довколишні стейти майже цілком залежні від засобів масової транспортації, то йому повинна б перепасти найбільша частина призначеної 33.8 біл. суми цього законопроєкту. З цього приводу Джозеф Ліберман, демократичний сенатор з Коннектикат, ствердив, що „це є найяснішою точкою для північносхідних стейтів під час цього зібрання Конґресу".

ВПРОДОВЖ 45 РОКІВ Палата Репрезентантів голосувала над кожнорічним законопроєктом закордонної допомоги, щоб в цей спосіб поборювати заміри Совєтського Союзу. Одначе минулого четверга, 6-го серпня, члени Палати Репрезентантів вперше проголосували за схвалення більйонів долярів для допомоги Росії та іншим колишнім республікам СССР. Ця акція Палати Репрезентантів в основному запевняє схвалення Конґресом запропонованого президентом Джорджем Бушем законопроєкту закордонної допомоги, якраз цим країнам, що, на його думку та багатьох інших, є запевненням у процесі демократизації та переходу до вільного ринку. Нелегко було домогтися цього схвалення в атмосфері виборчого року та оправдуючих закидів багатьох про допомогу іншим країнам, як американці також потребують допомоги. Одначе „за" голосувало 255, а „проти" 164, з того 161 демократ і 94 республіканці.

ВАШІНҐТОН ПОЧИНАЄ турбуватися зростаючим напруженням у Прибалтиці, що, на думку Уряду президента Джорджа Буша, може допровадити до збройних сутичок між досі ще перебуваючими на цих теренах російським військом і місцевими військовими з'єднаннями. Цим разом найбільш небезпечним пунктом виявляється Естонія, де минулого тижня в околицях Талліну на військовій базі була перестрілка між згаданими військовими частинами. На думку спеціялістів Державного департаменту, в цьому можна вбачати ознаки того, що президент Б. Єльцин не має достатнього авторитету над російськими націоналістами, які підтримують думку дуже повільного відтягнення своїх військ з теренів колишніх республік СССР.

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 6-го серпня, американського амбасадора до Центральної Африканської Республіки гостро скритикувало місцеве урядове радіо за те, що він долучився до тисях тих, які оплакували лідера опозиції, що його на смерть побили військовики існуючого уряду. Амбасадор Деніел Сімсон минулої середи був учасником похорону Жона-Клода Конджуно, лідера опозиції.

РІК ПІСЛЯ ТОГО, ЯК УРЯД президента Джорджа Буша не погодився на справлення перепису населення з 1990 року, чого домагалися посадники великих міст країни, де, на їхню думку, було пропущено велику кількість мешканців, а зокрема мешканців міських ґетто, ця справа знову вийшла на денне світло. Цим разом цього домагаються посадники великих міст і губернатори густо заселених південних і західніх стейтів, бо федеральна допомога стейтам, базована на кількости населення даного стейту, і тут їхні втрати є дуже замітними.

ТРИ МІСЯЦІ ПІСЛЯ ТОГО, як стейтова лава присяжних звільнила з вини чотирьох лосанджелівських поліціянтів за побиття негритянського водія Родні Кінґа, федеральна лава присяжних знову оскаржила тих самих чотирьох осіб. Судове оскарження цим разом найперше торкається трьох поліціянтів, за їхнє знехтування четвертої поправки Конституції при його арештуванні у березні 1991 року, яка забезпечує громадян від необґрунтованих арештів. Там же оскаржено також і їхнього сержанта за знехтування 14 поправки Констиції.

Екзекутива УАКРади відбула наради

Ню Йорк (Р. Барановський). — Відзначення незалежности України в першу річницю, 24-го серпня, схвалення нових дотацій на допомогу Україні і ряд інших важливих справ, були предметом нарад Екзекутиви, що відбулися тут у суботу, 20-го червня.

Після прийняття порядку нарад і протоколу з попереднього засідання, що його прочитав протоколярний секретар Осип Труш, звітували голова Уляна Дячук і члени Екзекутиви: Юрій Іхтіярів, Євген Стахів, Михайло Нич з Філядельфії, Роман Данилюк, Зенон Василькевич з Дітройту, Володимир Процик і Роман Барановський.

Звіти виявили обширну діяльність Екзекутиви у звітному часі (від 29-го березня до 20-го червня).

На запрошення УАКРади відвідав ЗСА голова Ради Спілки Письменників України Юрій Мушкетик і виступав в різних місцевостях з доповідями, згідно із наміченим пляном, що його приготовив Р. Данилюк.

Українці щиро вітали прибуття до ЗСА міністра оборони України генерал-полковника Костянтина Морозова, який прибув з численною делеґацією на запрошення секретаря оборони Ричарда Чейні. На честь ген. Морозова українські громади влаштували зустрічі на бенкетах у Вашінґтоні 13-го, в Чикаґо 14-го і в Ню Йорку 18-го квітня, де був зорганізований обома централями УАКР і УККА.

Президента України Леоніда Кравчука, який на запрошення президента Буша прибув до ЗСА з численними дорадниками, вітали на летовищі від УАКРади Роман Данилюк і Володимир Процик, а від УККА д-р Аскольд Лозинський з дружиною і Ігор Длябога.

На пресовій конференції президентів Буша і Кравчука в Білому Домі були присутні від УАКРади У. Дячук, Р. Данилюк і Є. Стахів.

Президента Кравчука вітала українська громада у Вашінґтоні, а у Філядельфії громада влаштувала імпозантний бенкет на честь гостя. Коротка зустріч з президентом Кравчуком відбулася теж в Ню Йорку в Українському Інституті Америки, на якій були присутні від УАКРади Р. Данилюк і Володимир Сохан.

Депутат Верховної Ради, співголова Руху і голова Української Республіканської Партії Михайло Горинь, який приїхав з делеґацією Президента Кравчука, залишився ще на деякий час в ЗСА і відвідав більші осе-

(Закінчення на ст. 6-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW: (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Спільна команда Чорноморської фльоти

3-го серпня ц. р. стрінулися в Криму президенти України і Росії, Леонід Кравчук і Борис Єльцин у товаристві міністрів закордонних справ Андреєм Козирйовим та Анаталієм Зленком і перевели наради над різними справами, зокрема й особливо над справою Чорноморської фльоти. Коли тільки розлетівся СССР і засновано так звану 11-ти членну Співдружність Незалежних Народів, рішено, що командування Чорноморською фльотою підлягає 11-ти членному союзові. Експеримент не вдався. Тепер на Криму рішили, що команда цієї фльоти буде спільна — Росії й України. Остаточної розв'язки проблеми не переведено, бо відклали її на три роки. Кравчук у розмові з журналістами скаржився, що „деякі політичні кола, з якими треба рахуватися" — бороздять і перешкоджають позитивному наладнанню справи.

Під оцими „політичними колами" треба розуміти максималістів по обох сторонах. Російські максималісти напевне покликалися на „історичне право", що, мовляв, Чорноморську фльоту започаткував будувати Петро I. Російські максималісти, які напевне мріють і тепер про могутню російську імперію, уважають, що Чорне море — це море російське і що Крим належить Росії, яка дістала його за Переяславським договором з 1654 року. Російський парлямент вже „уневажнив" декрет Нікіти Хрущова, яким він у 300-річчя Переяславського договору „дарував" Україні Крим. Це — по стороні російських максималістів. По стороні максималістів українських є твердження, що і Крим і Чорне море — частини України і все, що знаходиться в їхніх кордонах, на суші і морі, — власність України. Правда є посередині.

Правда, що після зруйнування Січі і переходу козацьких „чайок" до історії Петро I почав будувати Чорноморську фльоту. Правда, що більшість залоги від простих моряків почавши а на адміралові кінчаючи — це росіяни. Правда також, що Крим є півостровом України і що Чорне море не стикається ні з однією частиною Росії. Проблема зразу таки вимагала компромісового наладнання: 1) Україна ніколи не претендувала на важкі одиниці Чорноморської фльоти (кружляки, лінійні кораблі), потребуючи головно торговельну фльоту і прибережні сторожові кораблі і 2) Чорноморська фльота з її центральним портом Севастопіль, залежала в цілості від харчів та води з України. Українські люди, ще більше в діяспорі, як в Україні, страшенне хвилюються суперечкою довкола Чорноморської фльоти. Нема чого хвилюватися й сердитися. Найголовніше те, про що повідомив Кравчук: що на цій нараді потверджено принцип, що всі спірні проблеми Росії й України мусять полагоджуватися у переговорах, мирно і згідливо. Найважливіше те, що заявив Кравчук, що на території України нема російської власности, як і те, що на території Росії немає власности України. Рішення відкласти остаточне полагодження Чорноморської проблеми напевне нікого не задоволить.

Треба здогадуватися, що Кравчук і Єльцин рішили „дати час для прохолоди" настроїв і для використання найближчого трилітнього терміну для розв'язки інших преважливих справ, з яких на першому місці стоїть економіка. Україна не має ще конституції, не має законного розподілу праці й обов'язків у державній верхівці, — і не має ще впорядкованого державного апарату, зокрема нема ще власного судівництва, чи власної валюти і нема власної суходільної армії. Все воно знаходиться щойно у процесі творення: є чим іншим хвилюватися і над розв'язкою інших проблем працювати, а не журитися Чорноморською фльотою. Добре, що тепер звужено юрисдикцію над цією фльотою: це не є власність і проблема 11-ти членного союзу, а України і Росії. Тепер теж не буде ідилії у цьому спільному командуванні. Напевне будуть продовжуватися колючки і різні провокаційні шикани з боку російської адміраліції.

Чим сильнішим ставатиме весь український державний апарат — тим слабшими стануть ворожі колючки. І не треба партійним максималістам втручатися до розв'язки будь-якої важливої державної проблеми, бо це тільки гальмуван ня понадпартійної і загальнонаціональної праці над будовою рідної ні від кого незалежної держави.

Володимир Барагура

ЗА КООРДИНАЦІЮ І ЗВІТУВАННЯ ДОПОМОГОВОЇ АКЦІЇ УКРАЇНІ

Любімося, як брати,
Рахуймося, як жиди...

Народна мудрість.

Феноменальна здібність жидівського народу до економічно-фінансового діла недарма створила цей афоризм народної мудрости. Варто той афоризм і досвід жидівського народу застосувати теж у нашому житті.

Однією з притаманних рис української спільноти є вибуялий індивідуалізм, який став причиною неорганізованости й зайвого дублювання в ділянці творчої праці, а це інколи веде до хаосу.

Цю негативну рису й похідні від неї риси нашого національного характеру можна спостерігати саме тепер, коли розгортається посилена акція фінансової допомоги материкові з метою призбирати якнайбільше фондів на цю конечну і шляхетну ціль. Але треба мати теж на увазі, щоб до ефективного виконання цієї місії вживати ощадно національну енергію та вести її прийнятими загально принципами контролі і звітування.

Одним із найбільш популярних засобів придбання фондів є влаштовування різних імпрез — зібрань, доповідів, фестивалів та найбільш успішного — прийнять і бенкетів, в яких бере участь поважна кількість громадян. Ці імпрези притягають інколи кілька сот до тисячі людей, а вступна на ції імпрези вагаються між десять і сто долярами.

Але після закінчення імпрез їхні учасники й жертводавці, ні загал громадянства не повідомлені про висоту чистого прибутку, про те, кому його передано, як він зуживається. Немає теж ніколи прилюдного потвердження й подяки чинників, які цю допомогу отримали.

Для прикладу можна взяти кілька імпрез з терену Ню Йорку й околиці, бо таке саме явище подибується скрізь, де живе більше скупчення нашої діяспори. На зібранні з нагоди виступу голови Ради Спілки Письменників України Мушкетика, яке відбулося в Українському Народному Домі в Ню Йорку, організатори зустрічі доволі настирливо домагалися від присутніх, крім вступу, поважніших дотацій, а на пожертву одної з наших жертвенних фінансових установ посипалися вигуки — „Мало, мало!"Такт вимагав, щоб евентуально дискретно узгіднити з представником установи вищу дотацію.

Досі не було звітів із прийнять видатних поставей гостюючих представників українських державних установ, як Президента України Леоніда Кравчука, міністра воєнних справ Костянтина Морозова та інших видатних постатей, хоч на цих імпрезах бувало до тисячки осіб. Але ніде не позвітовано, скільки коштувало готелеве прийняття, а скільки залишилося „нетто". Ніхто теж не склав подяки за отриману допомогу.

Друга проблема — це дублювання цієї самої акції, замість підтримати вже існуючу. В такий спосіб розсівається й послаблюється акція, починається нездорова конкуренція за почесті, а цього можна б уникнути, заініціювавши іншу корисну акцію, бо поля до попису багато.

Для прикладу подам — Фундація Підтримки Дипломатичних Представництв України взяла на себе непосильний обов'язок забезпечити всі ці представництва у світі потрібними фондами, які йдуть у грубі мільйони долярів. Після ентузіястичного започаткування цієї грандіозної акції запал остиг і вона обмежується до газетних закликів, що ніяк не рівняється всенародним вічам.

А ось останнього часу Т-во „Св. Софія" розіслало від себе заклик до громадянства, щоб складати пожертви на амбасаду в Вашінгтоні.

Навіщо це? Раз згадана фундація взяла на себе обов'язок провести цю амбітну акцію, то частину зібраних фондів отримає амбасада в Вашінгтоні. Годі вимагати, щоб масово зібрані люди на вічах фундації, які особисто жертвували на 500 дол до 2.000 дол., могли знову спромогтися на поважну суму тим більше, що представник Уряду України виступив з пляном, щоб усі працюючі українці в діяспорі жертвували на потреби материка одномісячну заробітну плату. Навіщо входити комусь у дорогу? Згадаймо, наприклад, скільки шкоди наробила подвійна акція в обороні І. Дем'янюка!

Фінансові справи — це найбільш делікатна і вразлива проблема й тому вимагає точного звітування й довір'я: хто веде акцію, скільки зібрано фондів, в чиї руки їх передано, як їх використовують чинники, яким виплачено гроші... Ось недавно крайова преса подала, що один із редакторів довів видавництво до банкрутства, спроневіривши фонди, за які виходила газета, у тому й „тверду валюту". Звідкіля дане видавництво взяло доляри? Напевно з пожертв діяспори. Маємо також багато прикладів несовісности окремих земляків із батьківщини і кількість їх зростає. Тому треба бути обережним, бо деякі наші земляки з батьківщини присвоїли собі з

(Закінчення на ст. 6-ій)

Іларіон Хейлик

Фраґмент з подорожі в Україну

Липень 1992 року. На летовищі ім. Кеннеді в Ню Йорку милуємося літаком з українськими написами, де також зображений тризуб у польоті. В літаку нас привітали стюардеси у вишитих сорочках — вишивки нестандартні. Відчувається легкість. Диво. Написи всередині літака по-польському і по-англійському. Виходить що тяжко було зварити кашу з північним сусідом, то наш Уряд закупив літаки у Польщі.

Через десять годин спокійного лету, ми вже на летовищі в Борисполі, Київ. Скоро переходимо через імміграційну, митну службу і забираємо лиш кілька хвилин, щоб дістати візу, яка коштує 50 дол. Ви пишете, до яких місцевостей бажаєте їхати на відвідини рідних і вам відразу дають затвердження. Обслуга вся говорить чистою українською мовою. Одному охоронникові я сказав, що ви герої, бо ви здобули незалежну Україну, то в нього заморозилась усмішка від вуха до вуха.

Подорожуємо автом через Київську, Полтавську, Харківську, Дніпропетровську та Запорізьку області. Довкола все засіяно. Нема ніде куска поля, щоб байдикував. Пшениці, пшениці, безконечні пшениці. Городи, садиби, садки за садками. Валками видно людей на полі, все з сапами, так як за добі княжої. Проїздив цілий світ і ніде не бачив, щоб усе вщерть було так засіяне, оброблене. Урожай на хліб, як ніколи. Всі мають надію, що весь урожай збереться вчасно. Трактори і комбайни готові, паливо є. Лиш нема достатніх зерносховищ, щоб зберегти все надбане.

В околицях Запоріжжя дачі ростуть, як гриби. Переважно двоповерхові, а не рідко і три. Деякі мають вигляд модерних замків. Через гарячковість розбудови, ціна на цеглу підскочила вертикально — одна цеглина нині коштує більше, ніж два буханці хліба. Другий феномен — це розбудова гаражів. Та ще яких гаражів! Виривають яму яких шість метрів глибини. Наймають кран і обкладають стіни цементовими бльоками — кожний бльок важить пару тонн і більш надавався б на будову пірамід ніж льохів. Самий низ, це льох на зберігання харчів, середній поверх — це майстерня для ремонту авта (ніхто не вірить у механіка), а третій поверх, тобто рівень з землею, це гараж для авта — він пересічно зроблений з металу, який відразу ржавіє і дає жалюгідно бідний вигляд. Двері з тяжкого металу — на подобу бункера. По цій будові видно, що люди далі чогось бояться — чи татарської навали, чи набігу дикунів з півночі — зариваються якнайглибше, а назовні маскуються виглядом мізерности.

На Запоріжжі виробляють пасажирні авта „Таврія". Це маленьке модерне авто, одне з найекономніших в світі, рухається передніми колесами і його тяжко відрізнити від японського чи європейського виробу. Ціна за валюту на вітрині 3,500 дол. Нині нема можливости дістати працю в цій фабриці — повний склад. Робітники мають першенство на купівлю авта. Їм ціна від 180,000 до 220,000 купонів, то від них можна його відкупити за менш ніж 2,000 дол. Офіційний обмін був 160 купонів за доляр, а на вільному ринку 200. (Львів виробляє автобуси, мотоцикли, а Кременчук джипи).

За чеською формулою на Запоріжжі, де є чиста родникова вода, продукується пиво унікальної якости, з унікальним присмаком, присмаком української пшениці. До цього пива не додається ніяких хемікалів. Воно лишається свіжим на протязі чотирьох днів, а через його багатий смак, воно має досить любителів і його ліквідувати завчасно.

Масово випускають металевий посуд та першої кляси ложки, виделці зі сплаву подібного на срібло. Фабрика називається ім. Т. Шевченка і якість її виробу ні в чому не поступається перед Заходом.

Базари забиті імпортованими товарами. Найбільше їх є з Туреччини, Польщі, Китаю. Ціни для місцевого населення дуже високі, а коли платити долярами, то ціни наполовину дешевші ніж ті, що ми звикли платити в Америці. Це стосується не лиш до джинсів чи спортового взуття, а також до шоколяди з Туреччини чи кави з Бразилії. У Києві на бесарабському ринку є все, навіть фрукти — ківі, банани, дині, ікра. М'ясо, широкий вибір від 100 і до 210 купонів за кілограм.

Дозвіл гнати самогон причинився до цього, що цукор став дефіцитом. Цього року фрукти вродили, ніби з ласки Божої, багато. Нині є брак цукру для заварення мармеляд на зиму. На Таврії родять черешні (ґіганти, які є найбільші в світі. Їх закуповує Франція за валюту — скільки б не вродило, Франція бере весь врожай, щоб мати монополію над унікальним продуктом.

На політичній ниві відчувається застій. У музеї Яворницького у Дніпропетровському сидить далі українофобська шайка північних дикунів, коли на Запорізькій Січі, тобто на Хортиці, панує дух України.

Довкола Запоріжжя, цим хто хотів,дали участки землі для городів. Це їм дано на три роки вільного користування. Хто має право дати, а потім відбирати те, що належить українцеві спо конвіку? Отож, аграрна реформа знаходиться у зеніті застою.

В. Довгич
Київ

АЛЬТЕРНАТИВНА ПРЕСА: ГЕНЕЗА І ПЕРСПЕКТИВИ

Біля витоків українського самвидаву стояв наш великий історіософ, політолог, публіцист М. Драгоманов, 150 літ від народження якого відзначає цього року інтелектуальний світ. У гімназії він редагував рукописний часопис, поширював як проклямації, з руки, заборонені твори Т. Шевченка. Спільно зі своїми браттями-студентами (Т. Рильським, В. Антоновичем, П. Чубинським, П. Житецьким...) брав участь у виданні безцензурних органів університетської преси. Все це відбувалося під час першої революційної ситуації кінця 50-их — початком 60-их рр. XIX сторіччя.

Ще три хвилі самвидаву, в тому числі „нецензурною" українською мовою, заволоділи громадською думкою в епохи трьох наступних революційних ситуацій — кінця 70-их — початку 80-их років, початку 1900 років. З 1878 року існує заснована Драгомановим, за зразком вільної російської, вільна українська преса на еміграції.

Одиничні видання виходили без цензури, нелегально, в посталінський період. Незважаючи на гарантії свободи преси Конституцією СССР і Конституцією УССР (1924, 1936, 1977 років), де юре — де факто діяв виданий урядом РСФСР декрет про пресу 1917 року. Ним була заборонена, в тому числі на території неросійських країн, яким ще належало з майбутнього утворити Союз, преса неурядових партій, рухів, організацій, груп, а також „непартійна", „безпартійна", „позапартійна" періодика, „буржуазні" (приватні) видання. Політичні свободи, які під впливом Драгоманова кінець кінцем увійшли до програм опозиції, зокрема соціял-демократів, одразу ж після Жовтня виявилися зайвими для народної влади.

Проголошена в другій половині 80-их років М. Ґорбачовим політика гласности, здавалося б мала покласти край 70-літньому цензуруванню суспільної думки. А проте ще 1988 року на Україні нелеґально поширювався „Український Вісник", віддрукований за кордоном. Машинописний передрук опублікованого ним відкритого листа В. Чорновола В. Щербицькому з вимогою відставки розклеювався й роздавався громадянам Києва і навіть Москви як велика крамола — ще на початку 1989 року! Наприкінці того ж року правоохоронні органи провели кампанію опльомбування зірок-сових апаратів, зокрема в приміщенні Спілки письменників. Протягом 1988—1990 років чимало видань зазнавали конфіскації значних обсягів тиражу.

Накінці 1988 року розпочалася перша з часів Центральної Ради демократична передвиборча кампанія: формувався корпус народних депутатів СССР від України. Закон про вибори надав можливість леґально агітувати як за, так і проти конкретних кандидатів; як усними, так і друкованими та самвидавними засобами. Цим і скористалися так звані неформали. Зокрема, студенти Київського універсалу з групи підтримки С. П'ябченка зареєстрували в Московській районній раді періодичний листок „Вибір". У травні-червні 1989 року він став серйозною газетою, випуском якої стали опікуватися студенти факультету журналістики.

За принципом „Дозволено все, що не заборонено" діяли й засновники львівських видань того ж періоду — „Поступ". „Поклик сумління", „Віче" (деякі з покликами на конституційні статті).

Паралельно зі становленням структур Народного Руху України за перебудову росло число органів, які чим далі, тим рішуче переходять від співпраці до абсолютної опозиції систем адміністративно-командної влади. З осени 1989 року, поряд із Києвом і Львовом, центрами альтернативної преси стають Харків, Житомир, Тернопіль, Запоріжжя, Ужгород. А от у Донецькому, Одесі, Миколаєві, Луганському цей процес припізнився. Тим часом зірокові, комп'ютерні й навіть лінотипні газети з'являються у невеликих містах — Мелітополі, Гадячі, Лубнах, Теребовлі, Вишневому, Броварах, Борисполі... 1990 року Україна вже мала цілу мережу, якщо не систему, незалежної від адміністраційних органів періодики.

Нині відбувається процес поглибленої диференціяції цієї преси. Характерно, що чимало газет, подібно „Досвітнім Вогням" О. Палійчука, відходять від будь-яких організацій і стають приватними. Це збігається із загальноєвропейськими тенденціями. На Заході дедалі менше партійних видань — більшає приватних. А органи влади (консервативні, ліберальні чи соціялістичні) випускають переважно бюлетені, пресові повідомлення тощо.

В Україні протягом 1988—1990 років засновано понад 300 неурядових видань, разовий тираж яких (чергових номерів) перевищив пів мільйона. Після введення в дію Закону про пресу число неурядових газет і часописів стало рости так, що не піддається обліку: місце-

(Закінчення на ст. 6-ій)

Петро Василенко
Україна

„БЕЗСМЕРТНІ, ЯК ШЕВЧЕНКО, ЯК НАШ НАРІД"

Винесені в заголовок слова взяті з книги п'єси Катерини Штуль „Місто Шевченко" (Катерина Штуль, „Місто Шевченко", Париж — 1988), стосуються вони батьків, ширше — пращурів, глибше — духовних цінностей, які повинні передавати батьки дітям у спадок, народних духовних цінностей, які становлять духову суть народу, небуденне коріння якої „живуче". Власне відродженню в поколіннях національного начала присвячено драму, це і тема, і спрямування її.

„Місто Шевченко" — побутова драма, але з певним соціяльним спрямуванням. Діють у ній переважно „гомо совєтікус" — людина совєтська — представники „нової історичної єдности — совєтських людей" сусловсько-брежнєвської формації. Тож словосполучення „Місто Шевченко" можна сприймати як образ і України, і колишнього СССР сімдесят років XX віку, де штучно, насильно нівелювалися людські особистості, національне відступництво всіляко заохочувалося, особливо на нашій землі, коли лише додавши до прізвища „ов", відмовившись од мови роду і народу можна було пробитися на середню сходинку кар'єри, добробуту. В п'єсі бачимо расистські наслідки намірів „злиття націй", коли діти зрікалися батьків, батьки свого народу.

Усі персонажі п'єси легко пізнаються. Однак це не наслідок високої художньої типізації чи творення образів за наміченою заздалегідь схемою, а в наслідок духовного збіднення „гомо совєтікус", коли меркантильне, матеріяльне стає провідним в домаганнях людини, ціллю життя. Клясики марксизму-ленінізму, російські большевики, звичайно, не могли передбачити, що „будівництво комунізму в окремо взятій країні" обернеться створенням суспільства споживання з своєю „хатою скраю", сорочкою ближчою до тіла. КПСС, СССР зруйнували не дисиденти, не демократи, не М. Горбачов, Л. Кравчук з Б. Єльциним, а суспільство споживання, в якому панують егоїзм і егоцентризм і притлумлені етичні, естетичні, моральні і духовні засади. „Гомо совєтікус" не подолали рубіжу відносного благополуччя, коли „все наше" стало насправді розтягатися по приватних комірчинах і все населення перетворилося в так званих „несунів". Всі несли, несли, починаючи від генсека Компартії і до прибиральниці колгоспної контори, одні мільйони, другі — копійки, але всі навипередки. Були навіть „несуни" в літературі, коли певні кола літераторів привласнювали нагороди, премії, місця в журналі і в пляні видавництва.

Талановитою рукою Катерини Штуль змальовані „несуни" від інженерії Афанасій Недоленко і Яків Романович, від науки Ільков. При цьому авторка тонко, вміло користується іронією, сарказмом. Та персонажі не фейлетонні, а життєві, індивідуалізовані.

Афанасій Павлович Недоленко типовий споживач — „гомо совєтікус", людина безхребетна, безвольна, пристосуванець на сто відсотків. Ради службової кар'єри відцурається репресованих батьків, від українського народу, як носія високої духовности. До пари йому і дружина Клавдія Андріївна, яка витравлювала з чоловіка „хахлацтво", расистка в поглядах і діях. Слід підкреслити, що окрім сина Афанасія Недоленка Терентія і казашки Айші, і Недоленки, і Ільков і його дружина Ліда з донькою — відверті шовіністи, з неприхованою відразою відносяться до казашки Айші. Це тонко відмічена драматургом риса росіян набуває символічного звучання в сьогоденні на теренах колишнього СССР.

Не диво, що в родині активних міщан росте агресивна споживачка Оля. За її намаганням заволодіти коханим юнаком Терентієм, сином Афанасія, проглядається майбутня шовіністка, бездуховна істота.

Терентій проривається до коріння свого роду, юнак наповнений духовністю, він як біла ворона серед останніх але такою насправді була совєтська дійсність, в якій говорити про свою національну гідність, честь вважалося за приписами „великоросів" неетичним.

Драматург показує, що обмежені люди не можуть бути однодумцями, друзями. Заздрість, намагання зашкодити ближньому, вивищити — ось їх життєве кредо.

Драма „Місто Шевченко" написана добірною, гарною, соковитою мовою. Драматург вдало використовує народні звороти, сталі порівняння, народні методи характеристики. Вона добре гляділася б зі сцени.

Ми, в Україні, відносно добре знаємо поетів, прозаїків діяспори, але мені, наприклад, не доводилося зустрічатися з іменами драматургів українського закордоння. Тим більшою була цікавість зустрічі з Катериною Штуль, безперечно даровитим драматургом.

Книжку О. Штуль „Місто Шевченко" можна набути в книгарні „Українське Слово" в Парижі: La Parole Ukrainienne, 3, Rue du Sabot — 75006 Paris — France.

ПЛАСТОВА ВАТРА

Рік XXVI СЕРПЕНЬ 1992 Ч. 2 (153)

ВІТАЄМО УСІХ УЧАСНИКІВ І ГОСТЕЙ ЮВІЛЕЙНОЇ МІЖКРАЙОВОЇ ПЛАСТОВОЇ ЗУСТРІЧІ

КЛИЧ ЮМПЗ — 92: ОДИН ПЛАСТ — ОДИН СВІТ

В НАВЕЧЕР'Я ЮВІЛЕЙНОЇ ЗУСТРІЧІ

Довгомісячні приготування завершуються і біля 600 пластових юнаків та юначок із ЗСА та Канади розпочинають два тижні мандрівок, спортових тренувань та вкінці святочного відзначування 80-річчя Українського Пласту і першої річниці проголошення самостійности України.

Ще ніколи досі в історії нашої пластової організації не було такого вимкового святкування, як саме цього року, коли ми вперше можемо нашу Ювілейну Міжкрайову Пластову Зустріч відзначити з почуттям, що Україна вільна і незалежна та що її визнають такою усі країни світу.

Будемо цю Зустріч святкувати соборно із представниками Пласту України і Польщі та із делегатами із інших країн, де існують або творяться тепер пластові організації.

Чи можна, отже, уявити собі краще та більше радісне святкування? Саме цю радість зустрічі у так змінених обставинах із думками про нашу молоду українську державу хочемо ми — ті, які працювали для здійснення ЮМПЗ-92 передати нашій пластовій молоді і защепити у неї ще сильніше почуття приналежности до Українського Пласту. Це, що він із незміненими ідеями вірности Богові та Україні перетримав усі „бурі і негоди" через 80 років та дочекався історичних 1991/92 років — це вже великий успіх. Те, що тепер його 80-річчя буде відзначати майже тисячка українських пластунів з рядів юнацтва і новацтва — дітей і молоді, що народилася і виростає в українському дусі поза границями батьківщини — це не менший успіх та доказ правильности пластового виховання.

Чи зуміють це належно оцінити українська громадськість і батьки, чи зуміють це бачити і відчути наші земляки в Україні — покажуть найближчі дні. Досі зрозуміли це належно лише десятки молодих пластових виховників і провідників, які довгими місяцями з величезною посвятою працювали для тих ювілейних днів, щоби вони залишилися ясним, радісним спомином для усіх учасників і запалили іскру любови до України та бажання допомагати їй в цих перших, важких роках будови незалежної держави.

Хай усміхнені обличчя учасників ЮМПЗ-92 будуть найкращою нагородою для тих, що її з таким зусиллям підготовляти.

Ольга Кузьмович

Згадаймо нашого Начального Пластуна

Коли ми перед десяти роками відзначали в ЗСА 70-річчя нашої організації Ювілейною Міжкрайовою Пластовою Зустріччю на Пластовій Оселі Вовча Тропа в ЗСА з нами був наш Начальний Пластун — Юрій Старосольський.

21-го жовтня 1991 року перестало битися серце Начального Пластуна і він тепер вже вітатиме 80-річчя Українського Пласту при Вічній Ватрі разом із Основниками Пласту та першим Начальним Пластуном — Северином Левицьким-Сірим Левом.

Ми згадаємо їх у наших святкуваннях, як годиться при вогні Великої ювілейної ватри, бо вони були тими, що вказали нам наш пластовий шлях, яким ідемо вже 80 років.

Саме про цей пластовий шлях говорив до пластової молоді Начальний Пластун Юрій Старосольський перед десяти роками і тому містимо виїмки із його слова, які залишилися так актуальними як тоді коли ми мали його серед нас.

СЛОВО НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА НА ВЕЛИКІЙ ВАТРІ ЮМПЗ — 82

Гляньте, друзі мої, в полум'я нашої ватри; яка рідна вона товаришка нашого пластування, така близька, що майже буденна, а всетаки, вона все нова, все повна інспірації і змісту і світла, і тепла.

У старих леґендах старі боги заздрісно берегли його для себе, аж украв його і приніс людям — Прометей. За те — як писав Шевченко — „споконвіку орел карав" його десь у горах Кавказу. Але його дарунок остав у людей. Він дав їм тепло в холодну зиму і світло в темну ніч. Але передусім став він осередком горіючим, біля якого гуртувались люди і став родинним вогнищем, що єднав увечорі родину, і прибіжищем безпечним мандрівникам змученим в дорозі, і воїнам по таборах серед воєнної хуртовини і всім хто шукав згуртування і відчував у ньому єдність.

Минали тисячоліття і ця ватра стала — сімдесят років тому — нерозлучною, вірною учасницею нашого пластування. Пригадаймо кожний табір, ще на Рідних Землях, кожну зустріч колись по карпатських верхах, на Соколі, на Закарпатті, на Поліссі чи Поділлі, а згодом, коли неначе з попелу тліючого відродився Пласт на чужині, усюди там, де він діє.

Я вірю, друзі мої, що ви умієте дивитись у полум'я ватри так, щоб відчути чим вона до вас говорить. Сьогодні вона говорить до нас змістом 70 років життя, буття, змагання, терпіння нашої дорогої Пластової організації і тих її членів, які вірно сповняли нашу присягу і в тій вірности боролись, терпіли і життя своє віддали — за Пластову мрію.

І я вірю, що у вогні цієї ватри ви відчуєте сильно нашу пластову єдність і братерство і побачите нашу вічну Пластову мрію про світ добра і краси, правди і справедливости, і в такому світі нашу вільну, незалежну Батьківщину; побачите шлях великий, що веде до цього сповнення, а на ньому вас, українських пластунів у марші; завзятих, відважних, гордих, щасливих.

А коли погасне це багаття, нехай горять у вас далі пластові мрії, і нехай ідуть за вами куди ви підете: у ваші доми, у громаду, а передусім у ваші пластові домівки, як могутній, творчий і щасливий зміст вашого пластування.

НАКАЗ

ГОЛОВНОЇ ПЛАСТОВОЇ БУЛАВИ У 80-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ

Пластуни! Пластунки!

В дні 12 квітня 1912 року, у княжому городі Львові перший пластовий гуртoк, заснований д-ром Олександром Тисовським при Академічній Гімназії склав свою Пластову Присягу. Цю дату уважаємо офіційним початком Пласту.

Через 80 років, які минули від того часу, Український Пласт гордо переніс свої прапори через бурі і лихоліття. Ні переслідування, ні війни, ні ворожі затії не зламали його. Пласт залишився вірним своїм ідеалам і зберіг їх ненарушеними до сьогоднішнього дня. Ці ідеали спираються на духових цінностях людства та віддзеркалюють в особливий спосіб скарби української духової культури. Ці ідеали залишаються нам незмінним дороговказом і на майбутнє. Вірність Богові, служба Україні, братня поміч ближньому, змаг зі злом, гарт духа і тіла та прямування до висот — ось принципи життя кожного українського пластуна і кожної української пластунки.

Пластуни! Пластунки!

В цьому році з 80-літтям Українського Пласту збігаються 50-ті роковини Української Повстанської Армії і перша річниця відродження Самостійної України. Всі ті події зі собою тісно пов'язані. Український Пласт був тою кузнею, в якій гартувалися провідники українського народу, бійці за його волю. Славна УПА, на чолі якої став легендарний командир, генерал-хорунжий Тарас Чупринка — він же пластун Роман Шухевич — поклала підвалини під майбутню незалежність України, яку так торжественно проголошено в дні 24 серпня 1991-го року.

Коли святкуємо ці визначні роковини, стоїмо плічо-пліч з нашими друзями з України, Австралії, Аргентини, Великої Британії, З'єднаних Стейтів Америки, Канади, Німеччини, Польщі і Чехо-Словаччини. Радіємо відродженням і ростом Пласту на рідних землях. Серця наші б'ються одним ритмом, бо маємо один світ-один Пласт!

Пластуни! Пластунки!

З гордістю за пройдений шлях і вірою в світле майбутнє України прямуємо в нашу дальшу мандрівку. Український Пласт, як завжди стоятиме на службі Богові й Україні. Кожний і кожна з нас докладе зусиль в розбудову вільної української держави і, як каже наш Пластовий Обіт:

А летом крил скоба під хмари полину
І бистро розгляну всю землю мою,
Промірю тернисті шляхи України,
До щастя вітчизну мою поведу!

Сильно! Красно! Обережно! Бистро!

Дано в Ню Йорк,
дня 12 квітня 1992 р.

пл. сен. кер. Орест Гаврилюк,
Голова ГПБ

пл. сен. кер. Вячеслав Вишневський,
Генеральний секретар

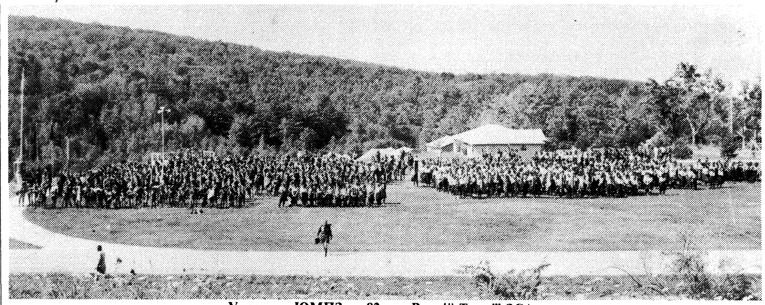
ВІДЗНАКИ ЮМПЗ — 92

ПОЖЕРТВИ НА ПЕРЕВЕДЕННЯ ЮМПЗ-92

З уваги на спеціялізаційну програму першого етапу ЮМПЗ-92, та приїзд пластунів з інших країн Організаційна Комісія має дуже великі видатки та звернулася окремими листами до українських організацій та до усіх членів старшого пластунства і сеніорату за пожертвами на переведення ЮМПЗ-92. До видання цієї сторінки зложили на цю ціль такі установи: Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Ню Йорку — 6,000 дол., Фед. Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Нюарку — 500 дол., в Чикаґо — 250 дол., в Гартфорді — 2,000 дол., 1-ий Федеральний Кредитовий Банк у Чикаґо — 250 дол., Українська Кредитова Православна Кооператива в Ню Йорку — 100 дол, Пластова Станиця в Ню Йорку — 1,000 дол. Пластова Станиця в Гартфорді — 500 дол., Товариство Укр. Інженерів Відділ в Дітройті — 25 дол., дружина сл. п. пл. сен. Леоніда Бачинського в Його пам'ять — 2,000 дол., Курінь „Лісових Чортів" — 1,000 дол., дружина сл. п. пл.сен. Мирона Утриска в пам'ять Його — 100 дол., адвокат Нестор Олесницький — 50 дол., адвокат Аскольд Лозинський — 100 дол.

Пластуни зложили поодиноко до видання цього числа суму 10,229 дол. Фонд імені сл. п. пл. сен. Дарії Менцінської на стипендії для пластунів учасників ЮМПЗ — 3,000 дол.

Повна листа жертводавців буде опублікована після ЮМПЗ.

Учасники ЮМПЗ — 82 на „Вовчій Тропі" ЗСА

ПРОГРАМА ЮМПЗ-92 для ПЛАСТОВОГО ЮНАЦТВА

Перший етап

В першому етапі відбуваються табори для пластового юнацтва, беручи зацікавлення молоді в різних зайняттях. Вони розпочинаються в суботу, 8-го серпня в різних місцях східного побережжя ЗСА такого типу: 1. Мандрівний табір в горах Ню Гемпшір, 2. Олімпійський табір на Пластовій Оселі „Вовча Тропа", 3. Кінний табір ч. 1 в Теннерсвілл, біля Гантеру, кінний табір ч.2 поблизу озера Серенак і кінний табір ч.3 поблизу озера Джордж, 4. Водно-морський табір в провінції Онтеріо, 5. Байдарський табір поблизу довгого озера стейту Ню Йорк, 6. Вельосипедний табір, який розпочинається поблизу озера Серенак і 7. Високогірський табір, що матиме вихідну базу в Гантері.

Другий етап ЮМПЗ

Вівторок, 18 серпня 1992:
- Приїзд юнацтва на „Вовчу Тропу" зі зайнять (прогулянок) Етапу 1-го
- Розтаборення
- Веселі вогники

Середа, 19 серпня:
- Церемонія офіційного відкриття ЮМПЗ 1992
- Теренова гра
- Молебень
- Велика забава УПЮ і УСП

Четвер, 20 серпня:
- Спортова дефіляда
- Спортові змагання
- Таборові вогники

П'ятниця, 21 серпня:
- Фінали спортових змагань
- Виставка експонатів
- Вечір Пісні й Танку
- Ювілейна ватра УПН

Субота, 22 серпня:
- Виставка експонатів
- Виставка фотографій
- Лисячий біг
- Карнавал
- Роздача спортових нагород
- Богослуження
- Ювілейна ватра

Неділя, 23 серпня:
- Церемонія́л закриття ЮМПЗ 1992
- Ліквідація таборів
- Від'їзд.

Для таборів УПН, УСП і УПС є окремі програми.

У другому етапі ЮМПЗ-92 буде відзначення не лише 80-річчя Українського Пласту, але і рівночасно першої річниці проголошення самостійности України, що припадає на 24-го серпня. В другому етапі будуть окремо таборувати також члени УСП і УПС у своїх таборах, а крім того буде табір гостей і батьків пластової молоді. Усі однак і члени старшого пластунства і сеніорату та батьки чи гості мусять бути зголошені та зареєструватися, якщо бажають таборувати цих п'ять днів на Пластовій Оселі чи лише її відвідувати.

Для членів УСП і УПС вислано своєчасно відповідні інформації, усім гостям ЮМПЗ рада. Для гостей/відвідувачів ЮМПЗ, які приїдуть в п'ятницю 22 серпня, чи в суботу 23-го серпня і не будуть таборувати чи ночувати на Пластовій Оселі є такі оплати: за паркування авта — 5 дол. на день (від'їзд з оселі до нічної тиші), за вступ на терен ЮМПЗ — 10 дол. для дорослих, діти даром.

Учасники ЮМПЗ-92

До дня виготовлення „Пластової ватри" реєстраційна комісія ЮМПЗ-92 зареєструвала 1052 осіб, в тому біля 600 пластового юнацтва і понад сотка новацтва. Одна третя всіх зголошених є із терену Канади.

На ЮМПЗ-92 зголосили свою участь та прибудуть пластуни з України в загальному числі 15, з Польщі 4 особи, Чехо-Словаччини 1, з Бразилії 2 і з Німеччини 1.

ПРОВІД І СПІВРОБІТНИКИ ЮВІЛЕЙНОЇ МІЖКРАЙОВОЇ ПЛАСТОВОЇ ЗУСТРІЧІ 1992

1. Комендант .... пл. сен. Борис Павлюк
2. 1-ий заступник (1) .... пл. сен. Дарія Ковалик
3. 2-ий заступник, програма (1) пл. сен. Юрій Савицький (1-ий етап)
4. 3-ій заступник, програма (1). пл. сен. Зеня Брожина (II-ий етап)
5. Господарський сектор (1) пл. сен. Андрій Ластовецький
6. Організаційний сектор (1) пл. сен. Ірина Куровицька
7. Канцелярський сектор (1) пл. сен. Юліян Крижановський
8. Писар (7) .... ст. пл. Галя Кузишин
9. Скарбник (5) .... ст. пл. Андрій Кухар
10. Бунчужний (1) .... ст. пл. Юрій Мончак
11. Водний табір (І-ей етап) (3) пл. сен. Вол. Темницький (Чорном.) Ком-т, ст. пл. Марта Кушнір (Греблі), заст.
12. Олімпійський (І-ей етап) (3) пл. сен., Ю. Струтинський (Черв. Кал.) К-т, ст пл. Х. Ґной-Стасюк (Спарт.), заст.
13. Мандрівний (І-ей етап) (3) ст. пл. Юрій Мончак (Вовкулаки), ком-т, ст. пл. Дарія Ковч (Перші Стежі), заст.
14. Кінний (І-ей етап) (3) ст. пл. Ксеня Козак, к-т (Tannersville), ст. пл. Таня Драґан. к-т (Lake Clear), пл. сен. П. Пославська к-т (Stony C.)
15. Байдарський (І-ей етап) (3) пл. сен. Петр. Паславська, к-т (Stony C), ст.пл. Роман Мушка (Лісові Чорти), к-т
16. Вельосипедний (1-ий етап) (3) пл. сен. Юрій Кузьмович комендант, ст. пл. Адя Підвербецька, заст. к-та
17. Високогірський (І-ей етап) (3) пл. сен. Всеволод Гнатчук, комендант, ст. пл. Мотря Кузич, заст. к-та
18. Табір УПН (10) (4) ст. пл. Христина Санторе, комендант; ст. пл. Аскольд Винників, заст. к-та
19. Табір УПЮ — прих. (10) (4) ст. пл. Роман Білинський, комендант
20. Табір УПЮ — учас. (10) (4) ст. пл. Катя Масник, комендант
21. Табір УПЮ — розв. (10) (4) пл.сен. Ніля Павлюк, комендант
22. Табір УПЮ — скоби/вірл. (10) (4) пл. сен. Петро Содоль, комендант; пл. сен. Дарка Якубович, заст. к-та
23. Табір УСП (10) (4) ст. пл. Ксеня Козак, комендант
24. Табір УПС (10 (4) пл. сен. Роман Завадович, комендант
25. Табір гостей (10) (4) пл. сен. Богдан Крамарчук, комендант
26. Табір скавтів — гостей (10) (4) ст. пл. Євген Дувалко
27. Опіка пласт. з інших країн (1) ст. пл. Маркіян Гаврилюк
28. Церемоніяли (1) (10) .... пл. сен. Юрій Ференцевич
29. Порядкова служба (1 (5) пл. сен. Андрій Раковський (Хмельнич.)
30. Точкування/комп'ютер (4) (36) пл. сен. Нестор Голинський
31. Медична опіка (5) (3) .... пл. сен. д-р Андрій Бойко
32. Збірка фондів (5) .... Організаційна Комісія
33. Транспорт (5) .... пл. сен. Олег Мачай
34. Голова Оселі „Вовча Тропа" (5) пл. сен. Богдан Копистянський
35. Духовна опіка (6) пл. сен. оо. А. Селепина, Б. Смик
36. Реєстрація (6) ... пл. сен. Ніна Самокіш (Верховинки)
37. Американські зв'язки (6) ...... пл. сен. Соня Слободян
38. Пресове бюро й однднівка (7) ст. пл. Адріян Геврик (Лісові Чорти).
39. Зв'язок і комунікація, фотовиставка ст. пл. Андрій Ганкевич
40. Відзнаки і марки, пошта (7) .. пл. сен. Юрій Данилів
41. Чаші (4) .... пл. сен. Миролюб Лозинський
42. Грамоти (7) .... пл. сен. Петро Дармограй
43. Преса й інформація (7) (5) пл. сен. Лариса Онишкевич
44. Пам'ятки/продаж .... п-ні Галя Тарнавська
45. Опіка гістьми (6) .... пл. сен. Ірена Куровицька
46. Пластова виставка (7) .... пл. сен. Софія Геврик
47. Пропам'ятна вист. Начального Пласт. ... пл. сен. Уляна Старосольська
48. Теренова гра (4) пл. сен. Ярослав Станчак (Хмельниченки)
49. Спортові змагання (4) пл. сен. Ігор Струтинський (Червона Кал.); пл. сен. Христя Ґной-Стасюк (Спартанки)
50. Виставка експонатів (4) пл. сен. Оксана Бачинська (Греблі)
51. Вечір пісні й танку (4) пл. сен. Оксана Кордуба (Чортополохи)
52. Карнавал (4) .... пл. сен. Ліда Гук (Чортополохи)
53. Ювілейна Ватра (4) пл. сен. Адріян Галяревич (Бурлаки)
54. Лисячий Біг (4) ст. пл. Павло Небесний (Хрестоносці)

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

В ЯКИЙ СПОСІБ Я МОЖУ ДОПОМОГТИ УКРАЇНІ?

Підсумки конкурсу есеїв та афіш

Минулорічний конкурс почався у жовтні 1991 року на тему „В який спосіб я можу допомогти Україні?"

Конкурс написання есеїв був проголошений для дітей (віком 10—13 років) та юнацтва (14—18 років). Завданням есею було написати на подану тему і він був оцінений на підставі змісту, правопису та загального враження. Писати можна було українською або англійською мовами. Обсяг есею — до 300 слів для юнацтва та 200 слів для дітей. Щодо афіш, то цю ж тему треба було зобразити рисунком. При оцінюванні враховувалося оригінальність, здібність рисування та загальне враження.

Нагороди для переможців конкурсу були такі: перша нагорода — безплатне дводенне перебування на Союзівці (для двох осіб); друга ногорода — І і ІІ томи „Енциклопедії України"; третя нагорода — „Історія України" Михайла Грушевського.

Нагороди за найкращі есеї. Дитячий відділ. Перше місце — Леся Дзидзик з Вінніпеґу, 13 років. Леся — учениця двомовної програми у Джеферсон Джуніор гай скул у Вінніпеґу. Друге місце — Юрій Павлюк з Рочестеру, Н. Й., 12 років. Юрій вчиться у школі св. Йосафата в Рочестері. Третє місце — Йосип Сабір з Чикаґо, 10 років. Йосип є учнем української катедральної школи св. Миколая у Чикаґо.

Відділ юнацтва. Перше місце — Тамара Ганкевич з Чикаґо, 17 років. Друге місце — Калина Процик з Ривер Форест, Ілл., 17 років. Третє місце — Лариса Пик з Орленд Парку, Ілл., 17 років. Всі вони — учениці „Рідної Школи" на Вест Райс вул. у Чикаґо.

Нагороди за найкращі афіші. Група І (10 років і нижче). Перше місце — Ніна Матійцьо з Кліфтону, Н. Дж., член 437-го Відділу УНС, 7 років. Ніна є ученицею української школи в Пассейку, Н. Дж. Друге місце — Ростислав Макаренко з Йонкерсу, Н. Й., 7 років. Ростик є учнем школи українознавства в Йонкерсі. Третє місце — Романка Заяць з Ню Йорку, 9 років. Романка — учениця школи св Юра в Ню Йорку.

Група ІІ (10—13 років). Перше місце — Шерил Бойчук з Вінніпеґу, 13 років. Друге місце — Кася Пич з Вінніпеґу, 13 років. Третє місце — Сабрина Левко з Вінніпеґу, 10 років. Усі вони є ученицями двомовної програми Джеферсон Джуніор гайскул у Вінніпеґу.

Члени жюрі д-р Василь Лучків, Олександер Худолій та Христина Лев подбали, щоб оцінювання есеїв і афіш відбулося безсторонньо. Під час оцінювання робіт жюрі не знало учасників конкурсу.

Учні, які отримають грамоти за найкращі твори у своїх округах. Есеї дитячого відділу. Найкращий есей в Окрузі Чикаґо написав Йосип Сабір, 10 років. Йосип є учнем української католицької катедральної школи св. Миколая у Чикаґо. Найкращий есей в Окрузі Ню Йорк — Лідії Підсосної, 10 років. Лідія є ученицею української католицької школи Св. Духа у Брукліні. Найкращий есей в Окрузі Філядельфія написав Олег Гасюк, 11 років. Олег — учень української школи „Наша Рідна Школа" у Філядельфії. Найкращий есей в Окрузі Рочестер написав Юрій Павлюк, 12 років. Юрій є учнем української католицької школи св. Йосафата в Рочестері, Н. Й. Автором найкращого есею в Окрузі Торонто є Ліля Гранична, 12 років. Ліля вчиться в українській католицькій школі св. Йосафата в Торонто. Найкращий есей в Окрузі Вінніпеґ написала Леся Дзидзик, 13 років, учениця української двомовної програми Джеферсон Джуніор гайскул у Вінніпезі.

Есеї відділу юнацтва. Найкращий есей в Окрузі Чикаґо написала Тамара Ганкевич, 17 років, учениця „Рідної Школи" в Чикаґо. В Окрузі Ню Йорк найкаращий есей написав Стефан Біланюк, 16 років. Стефан є членом 361-го Відділу УН-Союзу та учнем школи ОУА „Самопоміч" в Ню Йорку.

Афіші, група І. Найкраща афіша — в Окрузі Ню Йорк. Її автор — Ростислав Макаренко, 7 років. Він — учень школи українознавства в Йонкерсі, Н. Й. Найкращу афішу в Окрузі Пассейк, Н. Дж., намалювала Ніна Матійцьо, 7 років, учениця школи українознавства в Пассейку. В Окрузі Філядельфія автором найкращої афіші визнана Ірина Прокопович. Ірина є ученицею „Нашої Рідної Школи".

Афіші, група ІІ. Найкращу афішу в Окрузі Чикаґо намалювала Анна Микита, 10 років. Анна — учениця української католицької катедральної школи св. Миколая в Чикаґо. В Окрузі Ню Йорк найкращою визнана афіша Моніки Комбел, 12 років. Моніка є ученицею української католицької школи св. Юра в Ню Йорку. Перше місце в Окрузі Вінніпеґ присуджене Шерил Бойчук, 13 років, учениці української двомовної програми при Джеферсон Джуніор гайскул у Вінніпеґу.

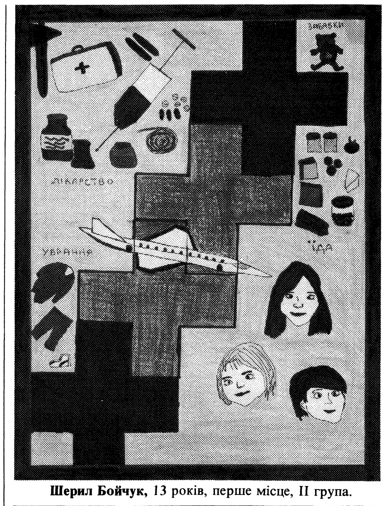
У конкурсі взяли участь 109 учнів з 12 шкіл, де викладається українська мова, та із сімох українських громад Америки і Канади. Кожний із 109 учасників отримає грамоту участи у конкурсі.

Школи, які отримають подарунок за те, що прислали 10 і більше учасників: „Рідна Школа" на Вест Райс в Чикаґо, українська католицька школа св. Юра в Ню Йорку, українська католицька школа св. Миколая в Чикаґо, „Наша Рідна Школа" у Філядельфії.

Школи, учні яких взяли участь у конкурсі: українська католицька школа Св. Духа у Брукліні, Н. Й.; українська двомовна програма при Джеферсон Джуніор гайскул у Вінніпезі; „Рідна Школа" св. Йосифа у Чикаґо; „Рідна Школа" на Вест Райс у Чикаґо; українська католицька школа св. Юра в Ню Йорку; українська католицька школа св. Йосафата в Рочестері, Н. Й., українська католицька школа св. Йосафата у Торонто; українська католицька школа св. Миколая у Чикаґо; школа українознавства в Йонкерсі, Н. Й.; школа українознавства у Пассейку, Н. Дж.; „Наша Рідна Школа" у Філядельфії; українська школа ОУА „Самопоміч" в Ню Йорку.

Усім школам та учасникам конкурсу — щира подяка за участь, а тих, хто здобув нагороди, — Український Народний Союз вітає з перемогою!

Андрій Воробець,
крайовий координатор
братської діяльности
УНС

Шерил Бойчук, 13 років, перше місце, ІІ група.

Тамара Ганкевич,
17 років, перше місце,
відділ юнацтва

„Треба, щоб всі знали про нашу культуру..."

Цього літа їздила я в Україну. Була я три тижні з хлопцями і дівчатами мого віку. Коли з ними говорила, то ми розмовляли про способи, як допомогти Україні. Знали ми, що Україні треба допомогти, але не знали як.

Після моєї подорожі я багато думала над тим і вирішила, що одним з важливих способів, в який я можу допомогти Україні, є навчати інших про нашу батьківщину. Найважливішим тепер, коли Україна проголосила незалежність і стала вільною державою, є навчати інші народи про минулу, теперішню та майбутню славу України. Треба, щоб всі знали про нашу чудову культуру, літературу, мову та історію. Але щоб я могла навчати інших, я сама мушу знати та вміти розповісти про всі українські звичаї і традиції. Мушу навчати своїх приятелів і не цуратися своєї батьківщини.

Другий спосіб, яким я можу допомогти Україні, — це підтримувати організації. Пласт, СУМ, студентські та різні спортові організації знову розвиваються на Україні. Всі ці організації потребують не тільки грошової, але й моральної підтримки. Українська молодь тут, в Америці, та в усьому світі мусить з'єднатися і показати нашим землякам, який великий вплив та яку силу має молодь. Ми мусимо передати молодшим те, що так довго прищеплювали нам, а саме: патріотизм і національну гордість.

Третій спосіб допомогти Україні — це допомогти тим українцям, які приїжджають до Америки. Я можу вчити їх говорити по-англійськи, щоб вони могли повернутися на Україну і вчити там інших. Можу допомогти їм оволодіти різними професіями. Ці українці зможуть після своєї подорожі краще розмовляти з американцями та з тими, що хочуть працювати для добра України.

Це є кілька способів, якими молодь може допомогти Україні. Найважливіша допомога для українців, я думаю, — це підтримка не тільки грошова, але й духовна. Будь-яка допомога, яку ми можемо надати, напевне буде прийнята з вдячністю та захопленням. Навіть нагода почути українську мову з уст молодих людей, що не живуть на Україні, допомагає тим, які ще не вірять, що Україна може знову бути сильною, могутньою і незалежною державою.

Калина Процик,
17 років, друге місце,
відділ юнацтва

„В єдності сила народу"

Будучи молодою особою, задумуюся часто над моєю особистою допомогою Україні. Можу посилати пачки туди, але, здається, цього замало. Я не є власницею підприємства, ні не є дорослою, щоб могла поїхати на Україну і допомагати відродженню національного духу. Що робити українській дитині? Якщо приглянутися ближче, справді існує багато такого, що я і мої ровесники могли б зробити. І не тільки матеріяльно, але й духовно.

Матеріяльно не тільки я сама можу допомагати, але також у спілці з іншими. Наприклад, можна розпочати збірку для дітей Чорнобиля. Між ровесниками легко зібрати гроші, продаючи печиво. І навіть мої пластові новачки можуть допомогти в цьому. Старі, використані книжки з української школи теж можуть вживати діти в Україні.

Ще важливіше, щоб духовно допомогти Україні. Одним зі способів є налагодження кореспонденції. Через неї можна дізнатися, які потреби мають там люди.

Через заохочування діяспори іде на Україну т. зв. „Корпус миру", а різні підприємства починають розбудовувати знищену українську економіку. Діяспора може багато допомогти Україні. Тобто, треба підтримувати українські осередки і організації, щоб українська діяльність у діяспорі трималася сильною. Це означає, що часом краще купити канапку під церквою, ніж йти до „Мекдоналдс".

Але, на жаль, українці у церквах та організаціях роз'єднані між собою. Одна вартісна справа, до якої можна прикласти сили, — це щоб між українськими молодечими організаціями панувала єдність. Наприклад, коли пластуни і сумівці разом сходяться, хай буде співпраця. Цим можна показати, що українці вміють співпрацювати. Бо, як підказує церковна пісня, — „В єдності сила народу".

Важливо також особисто усвідомлювати американців про Україну. І не тільки знайомих, але й писати до президента Буша, до сенаторів і конґресменів. Коли бачу американську силу в сучасному світі, то думаю, що Америка може надати потрібну допомогу і Україні.

Я чую від своїх товаришів, які поїхали на Україну, що це найкращий спосіб зацікавитися рідним краєм. Але найважливіше, що така подорож пробуджує національну свідомість і гордість.

Національна свідомість українців — це найважливіша частина допомоги, тому що зберігає гордість за свою батьківщину і власні корені. Бути свідомим патріотом мого краю — важлива справа для всієї української молоді, бо нинішня молодь — це майбутність України.

Ніна Матійцьо, 7 років, перше місце, І група.

Леся Дзидзик,
13 років, перше місце,
дитячий відділ

„Carry on Ukrainian traditions"

There are many ways one person alone could help Ukraine. Ukraine has had many problems in the past, as did many other countries. All together, most of the present problems could be solved, but it does take at least one person to begin with.

One way I can help Ukraine is by carrying on the Ukrainian tradition. I, as a Ukrainian, could teach other Ukrainians who know less about tradition. There are many people who would be willing to listen.

Another way that I can help Ukraine is by forming a group which can help by sending food, clothing, and/or other necessities to Ukraine.

I could also help Ukraine by forming a group which would be willing to donate money to larger organizations.

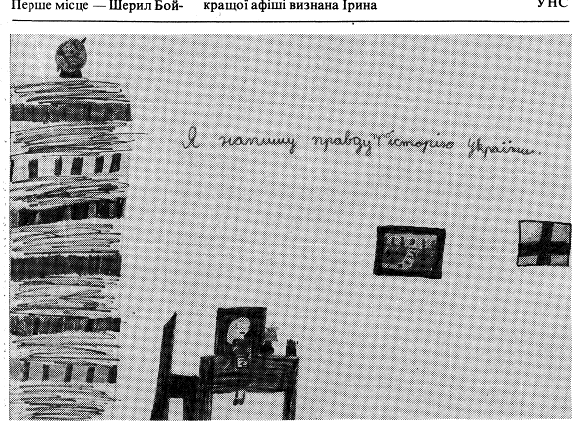
I have also recently been aware of the fact that Ukraine is now an independent country. I think that Canada and U.S.A should establish political and economical ties as soon as possible. Canada and U.S.A. should be encouraged to set up businesses and exchange business ideas with Ukraine because of the advanced technology by our two countries.

Ukraine needs people who are willing to listen to and help them.

I, as a Ukrainian, am proud of my heritage and beliefs. I am also proud of Ukraine. Ukraine is a beautiful place and I believe that the people there should be able to live there without fearing what the next day may bring.

Кася Пич, 13 років, друге місце, ІІ група.

Романка Заяць, 9 років, третє місце, І група.

Лариса Пик,
17 років, третє місце,
відділ юнацтва

„Вірю, що Україна знову стане сильною"

Я думаю, що тепер важливо, щоб українці поза межами України допомогли своїй батьківщині і нашим братам-українцям.

Цього року ми чуємо майже щодня про події, які напевно змінять історію України і цілого світу. Помалу світ починає дізнаватися про Україну. Деякі події, які сталися там, є дуже важливі. Насамперед це — проголошення Верховною Радою 24-го серпня 1991 року незалежности України та референдум 1-го грудня. Мені ще тяжко повірити, що Україна є самостійною державою. Через цю історичну подію моє зацікавлення українськими справами збільшилося. Я більше читаю газет і шукаю за статтями про Україну, бо хочу бути добре поінформованою. Я думаю, що найважливіше є інформувати інших людей про Україну, бо є ще багато таких, які про нас справді нічого не знають і далі думають, що ми є росіянами.

Також чуємо, що українцям потрібні харчі, одяг, медичні інструменти, ліки, книжки, і ми повинні висилати ці речі для допомоги. Тепер є великі проблеми, бо нема ліків, медичної апаратури та інструментів, щоб лікувати людей, які постраждали у чорнобильській катастрофі. Якби ми могли післати найкращих докторів з цілого світу, то ситуація поліпшилася б.

Економічно Україна є в критичному стані. Інженери, власники підприємств та вчителі дуже допомогли б Україні своїми ідеями та навчанням. Треба показати українцям, як працювати і збагатити державу. Молодь також може допомогти і листуватися з друзями в Україні. Таким способом можемо дізнатися про життя в Україні, про її потреби.

Як ми всі знаємо, можна багато зробити для допомоги Україні. Я сама стараюся робити, що можу. Я горда бути українкою і вірю, що колись, у майбутньому, Україна знову стане сильною та славною, як була колись.

Слава Україні!

Юрій Павлюк,
12 років, друге місце,
дитячий відділ

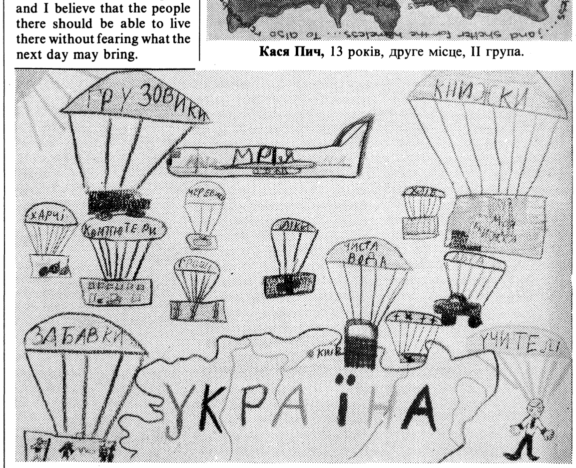
„Українська мова є дуже потрібна"

Тепер Україна є вільною і треба її підтримувати. Я гордий, що є українцем. А це зобов'язує мене допомагати Україні. Найменше, що я можу зробити, — це молитися за Україну і духовно її підтримати. Також можна листуватися з дітьми на Україні. Там є багато дітей, які з радістю чекають, щоб листуватися з новим приятелем в Америці.

Багато речей можна зробити, з яких українці можуть скористати. Економічна ситуація в Україні не є легка. Українці дуже потребують нашої допомоги. Вони довго мусять чекати, щоб купити їжу, одежу та інші необхідні речі, а таких речей багато нема. Полиці у крамницях порожні. Тому треба посилати продукти, одяг і навіть допомагати фінансово — збирати гроші. В різдвяний час можна звеселити дітей — посилати їм подарунки, забавки.

Треба зберігати рідну мову і культуру. Коли ми це забуваємо, ми забуваємо нашу батьківщину.

Я маю родину на Україні і колись хочу її відвідати. Коли я виросту, я також міг би поїхати туди, щоб попрацювати і поділитися своїми науковими знаннями. В такій ситуації українська мова є дуже потрібна. Таким способом можна допомогти Україні.

Ростислав Макаренко, 7 років, друге місце, І група.

(Закінчення на стор. 5)

(Закінчення зі стор. 4)

Йосип Сабір,
10 років, третє місце,
дитячий відділ

„Починається нова ера"

Тисячу років тому, коли могутня Київська держава сяяла величчю у центрі Європи, великий князь Володимир Мономах заповідав своїм дітям: „Найбільше на світі бійтеся лінощів. Нехай сонце не застане вас у ліжку!"

Проминуло тисячу літ у битвах, поразках і перемогах, у великих стражданнях і міцніючій вірі. Мільйони наших людей гинули у совєтських в'язницях, замерзали у Сибіру, конали на окрадених полях родючого чорнозему України, відчули гіркий смак важко зароблeного хліба на чужині. І все ж таки вони зустрічали світанок і пристрасно молилися: „Боже Великий, єдиний, нам Україну храни!" Мудре прислів'я каже: „Молитва залізо ломить".

Розділений, підступно розмежований і обдурений ворогом, наш народ раптом ніби вдихнув запах євшан-зілля: прокинувся розум, ожила, закипіла козацька кров, забилося в ньому серце Прометея! І далі звучала молитва: „Боже, нам єдність подай!" З'єдналися під золотоблакитним прапором патріоти з обидвох берегів Дніпра. Заперечуючи усім політикам, бандитам, грабіжникам і шовіністам, наш народ могутньо і одностайно проголосив: „Незалежність!", „Слава Україні!" І з усіх сторін світу відгукнулося: „Героям слава!", бож у всіх населених частинах світу живуть українці. І людство зрозуміло, що починається нова ера — ера вільної України — держави, народ якої проніс у серці її символ через століття жорстокого рабства і геноциду. Народ, який ніколи не завойовував чужих земель, не поневолював інших народів, нарешті має свою омріяну державу, має можливість присвятити свій талант і працю рідній Батьківщині.

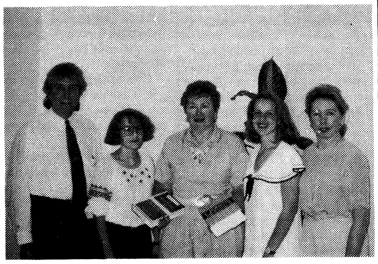
Україна з Києвом-столицею лежить в серці Европи, Україна-держава обіймає цілий світ. В країнах Америки, Европи, в Сибіру і Австралії цвіте калина, під вишиваним рушником висить на стіні портрет Кобзаря, пахне на Свят-Вечір кутя з медом і лунає коляда „Небесний Владарю, даруй літа щасливії нашій славній Україні!"

...В який спосіб можу я допомогти Україні? Писати листи до американського Президента? Збирати одяг та іграшки для чорнобильських дітей? Висилати українські книжки дітям Донбасу? Все це так. Але не це є змістом моєї відповіді. Народилася нова держава у світі — Україна. Народилася нова особа в мені — громадянин України. Для мене і сьогодні сповнений глибокого значення тисячолітній заповіт князя Володимира Мономаха: „Найбільше бійтеся лінощів!"

Я вчитимуся в школі якнайкраще, тренуватимусь, щоб бути сильним і вправним, вивчатиму мови чужинців, щоб вони через мене пізнали мій чудовий народ. Я вправлятиму гру на піяніні і вже цього Різдва всі дізнаються, що „Щедрик", який я заграю, не є „Russian Christmas Carol", а щедрівка українського композитора Леонтовича. Я буду чуйним і співчутливим, допомагатиму всім, як зможу, і не ображатимусь, а прощатиму помилки. Бо я — українець. Ким бачитимуть мене, так думатимуть про мою Батьківщину. Я хочу, щоб усі народи світу були нашими приятелями. А коли я виросту, я мрію відкрити спосіб, щоб нешкідливо ліквідувати радіоактивність у Чорнобилі, знешкодити страхітливу зброю, щоб наша планета стала квітучим раєм для всіх людей, що живуть на ній. Мене змалечку вчили, що „в єдності сила народу". Єдність у референдумі безспорно здобула нам волю. Спільна праця усіх нас забезпечить нашій Вітчизні щасливе майбутнє.

Тому допомагатиму Україні не сам, а з мільйонами таких, як я.

Нагороди вручені

Після вручення нагород переможцям конкурсу (зліва): голова Товариства „Рідна Школа" Нестор Попович, учениця Тамара Ганкевич, заступник головного предсідника УНС Гльорія Пашен, учениця Калина Процик, директор школи українознавства Христина Таран.

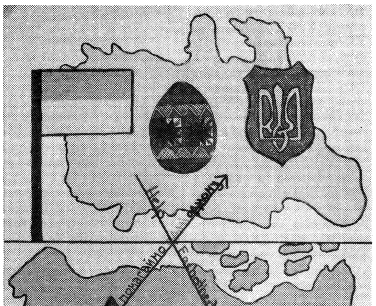
У березні Український Народний Союз спонсорував конкурс есеїв та афіш на тему „В який спосіб я можу допомогти Україні?" В ньому взяли участь учні шкіл українознавства Америки і Канади.

Школа українознавства Товариства „Рідна Школа" в Чікаґо була представлена 16-ма зголошеними. Учні школи взяли участь в обох категоріях — дитячій та юнацькій. Проведенням конкурсу від Українського Народного Союзу займався Андрій Воробець, координатор братської діяльности.

Найбільший успіх для нашої школи припав на юнацьку категорію. Першими трьома переможцями стали учні матуральної кляси: перше місце зайняла Тамара Ганкевич, друге — Калина Процик, третє — Лариса Пик.

11 — 13-го червня Ґльорія Пашен, заступниця головного предсідника Українського Народного Союзу, відвідала нашу школу і вручила нагороди переможцям.

Христина Таран

Левко Сабрина, 10 років, третє місце, II група.

Золотий ювілей

Ярослав і Марія Гуменюк, яких вінчав о. І. Нагурський в родинному селі Кустин Радехівського району 26-го січня 1942 року, відсвяткували свій 50-літній ювілей подружнього життя. За 50 років в кожного можуть бути різні переживання, пригоди і негоди, яких було досить і в Я. та М. Гуменюків. В червні 1941 року вернув цілим з підпілля, за що вивезено його рідню в Азію. Маючи купецьку практику, в грудні 1941 року відчинив крамницю мішаних товарів в Радехові, одружився з Марійкою з дому Лисик і разом вели підприємство, яке добре розвинулося майже в гуртівню.

Марія і Ярослав Гуменюки.

який два тижні перед тим залишили совєтські окупаційні війська. Данці відразу казали, що це неможливо, щоб хтось міг так втекти з родиною і тому це може бути післанець розвідки, й отже, треба його завернути назад, але на інтервенцію Й. Гвоздецького, який був у цей час головою Українського комітету в Данії і мав добрий зв'язок з владою, вдалося все полагодити. У грудні вони виїхали до Канади, до Саулт Ст. Мері, де мають рідних, і там третього дня народився другий син.

Першу зиму працював в гаражі при направі авт, а весною почав працювати у фірмі Алгома Стіл, включившись в українське життя при церкві, в 1949 року став представником „Гомону України". В 1954 році зорганізував відділ ЛВУ в 1956 році — українську радійову програму, яку сам провадив через 10 років, а також керував хором, дав кілька програм на місцевій телевізії.

Окружні відправи ОУН відбувалися в їх домі, а сам господар, будучи зв'язковим округи, часто потрапляв в небезпеку, але під плащем купця все вийшов цілим, і тут була здібність, відвага і посвята.

В 1946 році, будучи в околицях Закерзоння, з дружиною і дворічним сином і під іншим прізвищем дістався до Гдині. Як електрик знайшов працю і помешкання, але по кількох тижнях його пізнав знайомий поляк, що мешкав в сусідстві. Це змусило шукати іншої місцевости.

Найкраще було податися на захід, на так звані „землі одзискане", де знайшов працю як автомеханік в повітових гаражах, а згодом став технічним керівником. Як знавець по дизлевих моторах мав доступ до порту, куди приходили кораблі зі Швеції по вугілля. 4-го липня 1948 року з дружиною і сином залишили Польщу, а ранком 5-го липня висіли на Данськім острові Борнгольм в Балтійському морі,

У 1984 році став пенсіонером і зиму з дружиною перебувають у Фльориді. В Пітерсбурґу і там з приятелями відзначили 26-го січня 50-ліття подружжя. Сюди прислали поздоровлення і квіти приятелі зі Саулт Ст. Мері і сини з внуками з Оттави і Торонто. 27-го червня приятелі в Солт Ст. Марії відзначили це свято прийняттям, яке відбулося в залі Української Православної Церкви. Подружжя Гуменюків мають двох синів і троє внуків. Старший син живе в Оттаві, а молодший в Торонто. Вони прибули на це свято. Тепер ювіляти плянують відвідати Україну. Щасти Боже.

Приятель

Пластові зустрічі минулого

Перша пластова зустріч відбулася у 1924 році на верху „Писаний Камінь" у Карпатах. Взяло в ній участь 72 пластунів із Верховним Отаманом — Сірим Левом на чолі.

Друга зустріч на скелях Бубниця в бойківських горах у 1925 році зібрала вже 205 пластунів і пластунок, які після двох днів вирушили всі під проводом проф. І. Чмоли на стрілецькі могили на Маківці, щоб їх упорядкувати та вшанувати Українських Січових Стрільців.

Третя зустріч відбулася рік пізніше, 1926 року, на Пластовій Оселі „Сокіл" біля Підлютого в Карпатах. Вона зібрала, однак, таке велике число пластової молоді й громадянства, що це викликало реакцію польської поліції і тому від того часу аж до розв'язання Пласту дальші зустрічі вже не були загальні, а відбувалися областями.

* * *

Після віднови Українського Пласту в Західній Европі, після закінчення Другої світової війни перша пластова зустріч відбулася в Німеччині з приводу 35-річчя пластової організації, а це у 1947 році у містечку Міттенвальд із участю понад 1200 пластунів і пластунок.

Друга Ювілейна Зустріч після того була переведена вже на новому континенті у 1957 році для відзначення 45-річчя Пласту на Пластовій Оселі „Пластова Січ" у Канаді. Вона зібрала 1,096 пластунів і пластунок з Канади і ЗСА, а почесними гостями її були Основоположник Пласту д-р Олександер Тисовський і Начальний Пластун проф. Северин Левицький — Сірий Лев.

Третю Ювілейну Зустріч переведено особливо величаво у 50-річчя Українського Пласту в 1962 році на Пластовій Оселі „Вовча Тропа" в ЗСА. В ній взяло участь 1,716 пластунів і пластунок із ЗСА і Канади та близько 3,000 гостей, в тому й чужинецькі скавти.

Четверта Міжкрайова Зустріч відбулася вже не з приводу 60-річчя Пласту, а у його 55-річчя в 1967 році, тим разом на терені Канади на Пластовій Оселі „Батурин" біля Монтреалю. Вона зібрала 1,344 пластунів і пластунок і відрізнялася від попередніх зустрічей тим, що охоплювала виступи пластової молоді з цілою українською молоддю на світовій виставці в Монтреалі та відзначувала не лише 55-річний ювілей Пласту, але також 50-річчя відродження української державности і 100-річчя Канади.

П'ята Ювілейна Міжкрайова Зустріч припала на рік 1972-ий для відзначення 60-річчя Пласту. Вона вдруге була переведена на Пластовій Оселі „Вовча Тропа" у ЗСА при участі 2,215 пластунів і пластунок не лише з ЗСА і Канади, але також груп із Австралії, Аргентини, Европи. Це вперше наша зустріч зібрала представників усіх пластових організацій у вільному світі, які були свідками заприсяження другого Начального Пластуна — д-ра Юрія Старосольського.

Шоста Ювілейна Міжкрайова Зустріч була переведена у 1978 році на заході Канади, і дарма, що це було далеко, а до того — характер її був мандрівний, зібрала вона 1,019 учасників, поміж якими знову були пластуни і пластунки з ЗСА, Австралії, Аргентини та европейських країн. Нею відзначували пластуни 65-річча своєї організації.

Сьома Ювілейна Міжкрайова Зустріч відбулася знову на Пластовій Оселі „Вовча Тропа" в ЗСА, для відзначення 70-річчя від заснування пластової організації і проходила під гаслом „Пластова єдність і братерство". Взяло в ній участь 1,515 осіб, в тому пластового юнацтва було 894, старшого пластунства 210, а сеніорату — 85. На ЮМП 3-82 були пластуни — представники інших країн, а це з Німеччини, Аргентини, Австралії, Австрії і Великобританії. Зустріч тривала від 14—22-го серпня і пройшла з успіхом в присутності цілого пластового проводу із Начальним Пластуном — Юрієм Старосольським на чолі.

Восьма Ювілейна Пластова Зустріч у 75-річчя існування Українського Пласту була переведена на терені Канади та під організацією Крайової Пластової Старшини в Канаді. Вона відбулася трьома етапами від 8—23-го серпня, в чому перших 10 днів були призначені на таборування в розкинених місцевостях провінції Онтаріо і Квебек, в другій фазі були відвідини Оттави, а в третій святкування на Пластовій Січі біля Торонто, для відзначення 75-річчя Пласту. В ЮМП-87 взяло участь 579 юнацтва, 86 новацтва, 133 виховників і 410 членів УСП і УПС. Разом було 1,210 присутніх.

Майже усі ці пластові зустрічі після віднови Пласту по Другій світовій війні попереджували крайові зустрічі для відзначення роковин основання Пласту в Австралії і Німеччині. Вони із-за віддалі мали звичайно радше крайовий характер, хоча і там в останніх зустрічах брали участь члени Головного Пластового проводу, Начальний Пластун і делегації пластунів із Північної Америки.

О. Кузьмович

ЗАКЛИК

Шановна українська громадо!

Як відомо із світової преси, нові докази категорично свідчать про велику несправедливість американського департаменту юстиції (ОСІ) у фальшивому оскарженні Івана Дем'янюка. Вже у 1978 р. ОСІ мав конкретні дані, що І. Дем'янюк не був катом в Треблінці, але все таки започаткував і вперто продовжував судовий процес проти нього.

Два тижні тому федеральний апеляційний суд 6-ої округи у Синсиннаті, Огайо, із своєї власної ініціятиви наново відкрив справу видачі І. Дем'янюка до Ізраїля. Такий крок без прецеденту в історії американського права. У своєму розпорядженні федеральний суд зазначив, що зробив це рішення, бо „зайшли серйозні питання щодо поведінки американських прокураторів". Цей суд має право уневажнити видачу Дем'янюка і тоді Ізраїль, згідно з умовами договору з ЗСА, буде змушений відіслати підсудного до Америки. Оборона — себто родина Дем'янюка — має тільки до 11-го серпня 1992 року, щоб представити свої докази та правні аргументи.

Справа Дем'янюка вже тягнеться 15 років, емоційно і фінансово вичерпуючи його родину, котра наполегливо працює в його обороні. Українська діяспора жертвенно підтримувала цю працю. На жаль, знайшлись особи, котрі, без жадної фахової підстави критикували професійну оборону і своїми наклепами довели до повного краху фонду оборони.

Нарешті прийшла велика нагода закінчити цю несправедливість проти І. Дем'янюка. Було б ще більш несправедливим, якщо в моменті коли цілий світ, включно із Ню Йорк Таймсом, закликає до оновленого повного розгляду цієї справи, родина Дем'янюків не мала фондів щоб нарешті захистити свого батька. Їм треба негайної щедрої фінансової допомоги. Просимо висилати ваші датки безпосередньо на нижче подану адресу — це є єдиний фонд допомоги обороні Дем'янюка: John Demjanjuk Defense Fund, P.O. Box 92819, Cleveland, Ohio 44192.

Едвард Нишник, голова, Фонд Оборони Дем'янюка

Адв. Андрій Филипович
Адв. Михайло Варис, мол.
співголови Комітету оборони при Українсько-Американському Товаристві Адвокатів

Екзекутива...

(Закінчення зі стор. 1)

редки українських громад в Баффало, Дітройті, Чикаго, Ню Йорку, Рочестері і Філядельфії, інформуючи про ситуацію в Україні.

Р. Данилюк перебував в квітні ц.р. в Україні і мав зустрічі з міністром оборони генерал-полковником К. Морозовим, Дмитром Павличком, Олесем Гончарем і Юрієм Мушкетиком, та був гостем Секретаріяту Спілки Письменників України.

Дня 1-го червня відбулися Загальні збори Відділу УАКР в Дітройті. До складу переобраної Управи увійшов новий член д-р Микола Григорчук.

Обширно обговорено справу відзначення незалежности України в першу річницю 24-го серпня і рішено: подати до преси спільно з УККА звернення до українців в ЗСА відзначити цю дату у духовій злуці з українським народом, а також заохотити громадян їхати у той час в Україну і брати участь у величавих святкуваннях. Це тим більше, що в тому часі відбудеться Світовий Форум Українців. Звернення появилося у „Свободі" ч. 119 з 24-го червня і в „Народній Волі" ч. 28 з 9-го липня 1992 року.

До Організаційного комітету з підготови і проведення Світового Форуму Українців, який відбудеться в Києві, і який очолює Микола Жулинський, увійшли від УНС, УБС і УАКР: У. Дячук і Іван Олексин, який брав участь у нарадах комітету у травні в Києві.

З ініціятиви місії України при ООН, УАКР і УККА створено Ад Гок комітет для відзначення першої річниці проголошення незалежности України. До комітету увійшли від УАКРади: Є. Стахів, як співголова, Р. Данилюк, О. Труш і Андрій Шевченко. Комітет, що його очолив радник Місії України при ООН Володимир Хадогій, плянує відзначити цю історичну річницю концертом 23-го серпня і бенкетом 24-го серпня в Ню Йорку в Готелі Шератон з участю 150 амбасадорів при ООН з дружинами, тобто 300 осіб дипломатичного корпусу. Відносно концерту були застереження від УАКР тому, що багато осіб вибираються у той час в Україну, а також на Ювілейну Міжкрайову Пластову Зустріч для відзначення 80-ліття Пласту і його відновлення в Україні, тобто можливого фінансового недобору.

Згідно з розпорядженням Секретаріяту СКВУ, на святкування в Києві призначено і зарезервовано для УАКР і УККА по 20 місць в готелі з прохарчуванням. Дорогу оплачують учасники самі. Від УАКР поїдуть: Р. Данилюк, Юрій Іхтіярів, М. Нич і Є. Стахів, а від УНС і УБС по одному представникові. Рішено повідомити в цій справі відділи і організації-члени УАКРади.

Старанням УАКР і УККА відбулася в Чикаго 15-17-го травня зустріч громадян з представником України в ООН Віктором Батюком.

Схвалено дотації 10,000 дол. (членські внески) до СКВУ, 2,500 дол. на закуп копіювальної машини для „Літературної України" і 2,000 дол. на закуп паперу для єдиної в східніх областях України української газети „Східній Часопис" в Донецькому, що обслуговує східні області.

Вийшло чергове число „Бюлетеня" за березень-квітень. З уваги на великі кошти видання, головно поштових оплат, рішено видавати його тільки чотири рази в році, а не шість як досі. Чергове число „Бюлетеня" появиться у вересні.

Стверджено, що у 1991 році внески і пожертви на УГФонд, СКВУ і Фонд Відродження України збільшилися. Понад 100 осіб вперше прислали через канцелярію свої пожертви. Листа платників за 1991 рік появився у „Свободі" ч. 113 з 16-го червня 1992 року.

Відносно відновлення переговорів з УККА у справі створення одної централі рішено з уваги на хворобу д-ра Богдана Шебунчака відложити до часу його повного видужання.

В квітні ц.р. відбулася зорганізована Відділом УАКР зустріч громадянства Норт Порту на Флориді з представником д-ром Р. Барановським, який доповідав про свої спостереження і враження із 3-го З'їзду Руху, де він репрезентував УАКРаду.

Екзекутива закликає своє членство писати листи до приятеля П. Бюкенена, який тепер видужує після недуги.

Рішено урухомити приймач телефонічних розмов і закупити факс машину для канцелярії.

У Криму...

(Закінчення зі стор. 1)

Республіканський рух Криму, Всекримський рух виборців за Республіку Крим та Кримська депутатська асоціяція Народні депутати за незалежну Республіку Крим запропонували провести з'їзд виборців 29-го серпня.

Кримські газети надрукували інтерв'ю з кількома представниками громадсько-політичного руху „Согласие", що створився у Красноперекопському. Кореспондент газети „Кримські вісті" Іван Ходикін вважає, що Красноперекопське, на відміну від Симферополя, „є фортецею сил, які виступають за збереження зв'язків Криму з Україною". Організація стоїть на центристських позиціях.

У Симферополі на площі Леніна 2-го серпня відбувся мітинг під гаслом „За незалежний Крим", організований Російським товариством Криму. Участь взяли близько 200 осіб. Всекримський рух виборців за Республіку Крим і РРК участи в мітингу не взяли через брак грошей і неможливість оплатити послуги працівників міліції під час проведення мітингу. Подібні проблеми і у Всеукраїнського руху виборців.

Представники РРК 3-го серпня провели під антиукраїнськими гаслами, пікетування дороги, яка веде до державних дач на острові Форос, у зв'язку з переговорами Президентів Леоніда Кравчука та Боріса Єльціна, що відбулися в той день.

Альтернативна...

(Закінчення зі стор. 2)

ві Ради не повідомляють Державний комітет преси про новозасновані органи. 1990 року до категорії неурядових стали переходити такі солідні газети як „Вечірній Київ" із більш як 500-тисячним накладом. На сучасні поліграфічні технології переводиться видання типу „Слово". Першим у країні опанував комп'ютерний спосіб друку Тернопільський „Заповіт", який читають у всіх регіонах.

Прогноза? На початку XXI сторіччя переважна більшість періодики України, як і всієї Европи, буде неурядовою (в термінології ООН—ЮНЕСКО). Журналіст завжди опозиціонер — Драгоманов це, Короленко, Гавел чи Чорновіл. Якщо сам не стає урядовцем.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — „Азурі" СК — 2:2

Цими змаганнями, що відбулися у п'ятницю увечорі, 17-го липня, на площі Фарчерс Ґров, перша дружина розпочала літній футбольний турнір, що його спонсорує німецька фірма ДАБ. В турнірі бере участь 8 дружин вищих дивізій: Гарден Стейт Ліґи, Космополітальної Ліґи, Італо-Американської і Португальсько-Американської Ліґи. На початку ігри проходять у двох рівнорядних підгрупах, по закінченні яких відбудуться фінальні змагання за три найбільші фінансові нагороди.

Суперниками дружини „Ч. Січі" в підгрупі „А" є клюби: вже згаданий „Азурі", „Академіко" і Юніон Лянцерс".

Звітова зустріч пройшла на вищому рівні, в якій Іван Паливода і Петро Борецький здобули ведення 2:0, але ще перед перервою італійці знизили вислід 1:2. Після відпочинку гра проходила рівнорядно і обидва напади створили добрі можливості до здобуття чергових голів. В цьому часі добре пописувалися обидва воротарі й енергійні оборонці. Зустріч наближалася до кінцевого свистка, але ще перед ним італійці провели черговy контратаку, під час якої після зудару їх напасника з оборонцем „Ч. Січі" суддя похопно зарядив стріл, з якого суперники здобули вирівнюючого голя — 2:2.

Чергові два змагання підгрупи „Ч. Січ" має відбути: 31-го липня з клюбом „Академіко", 14-го серпня з клюбом „Юніон Лянцерс".

Склад „Ч. Січі" у звітових змаганнях: Хамуляк, І. Паливода, П. Паливода, Осовський, Борецький, Наумєнко, Білецький, Варянка, Лясота, Муніс, Сансіверо, М. Чижович, Торій. Провідник і тренер Михайло Паливода.

Успішний виступ українського тенісиста А. Медведєва

З великою приємністю відзначаємо перший великий успіх, що його здобув український юнак Андрій Медведєв у штутгартському турнірі Гранд Прі, який в неділю 19-го липня, у фінальні переміг видатного тенісиста з Південної Африки Вейна Ферейру вислідом 6:1, 6:4, 6:7 (5:7), 2:6, 6:1. В дорозі до цього фіналу Андрій на початку елімінував чільного шведського тенісиста Стефана Едберга і пізніше австрійця Томаса Мустера.

Кілька тижнів раніше Андрій виграв свій перший турнір Гранд Прі в Генуї. Цим успіхом особливо радіє Управа УСЦАК, яка, як вже було згадано раніше, вплатила із свого Фонду Відродження Спорту в Україні членські вкладки і вписове на турніри Федерації Тенісу України до Міжнародної федерації тенісу. Сповнилася теж обіцянка президента Федерації Тенісу України Германа Беньямінова: „тенісисти України високо піднімають блакитно-жовтий прапор нашої батьківщини над европейськими та світовими майданами".

Тісна співпраця УСЦАК з НОК України і спортовими Федераціями України почали приносити чудові висліди.

Побажання Президента України

У вівторок, 21-го липня, виїхали через Москву до Барселони українські олімпійці, яким Президент України Леонід Кравчук побажав успіху, щоб вони гідно репрезентували свою батьківщину.

Як і можна було сподіватися, російські спортові чиновники солідно пересіяли українських кандидатів, допустивши до виступів в Барселоні тільки 82 спортовців з України із 160 кандидатів. На жаль, МОК допустив до вирішального голосу в „Об'єднаній команді" у великій мірі росіян, які в свою чергу припильнували, щоб в цій команді найбільшу кількість становили російські спортовці, хоч, згідно із чисельністю населення в країнах СНД, вони не повинні були далеко перейти 50 відсотків. Цим разом росіянам не залежало навіть на кращих спортовцях України й інших країн колишнього СССР, адже у випадку перемог їм врученні мусітимуть медалі під їх рідною символікою і звуки національного гимну, отже, вже не можна буде присвоювати для Росії їх осяги. Крім того переможцям і їх національним федераціям будуть виплачені грошові нагороди, якими вже не зможе розпоряджатися російська спортова еліта.

Спортові журналісти — члени УАФР

Президія Української Асоціяції Футбольних Репортерів вирішила прийняти у своє членство таких спортових журналістів: Ігоря Головатого, редактора газети „Галицький Футбол" з Дрогобича, Ігоря Гладуна, кореспондента тієї ж газети, Мар'яна Мариняка, кореспондента газети „Вільна Україна", Львівська область, Віктора Мацьва, кореспондента „Галицького Футболу" з Дрогобича.

Пресовий центр в Барселоні

Пресовий центр на цьогорічній Олімпіяді в Барселоні є найбільшим в історії ігор. В ньому працює 11,000 акредитованих представників засобів масової інформації: 4,500 пресових і фотографічних кореспондентів, 6,500 представників радіо і телевізії. Пресовий центр працює 24 години на добу. Основним нововведенням є те, що журналісти негайно дістають інформації про висліди змагань. В пресовій зоні є встановлені два величезні екрани, 128 телевізорів з 38 олімпійськими каналами, 88 ліній виходу на інформації про членів олімпійської родини, 317 телефонів, 35 факсів і 15 телексів. Загальна кількість обслуговуючих виносить 1,093 особи. Крім головного прес-центру, на Олімпійських іграх працює 41 допоміжна пресова станиця, кожна з яких має спеціально обладнані робочі місця для журналістів. До послуг фотографів є спеціально організовані автобуси на окремі змагання маратону, наколесницьких перегонів, човнин для знимок змагань яхтсменів, веслування і канойок.

Подав **(от)**

Фонд для відродження спорту в Україні (від 23. VI. до 24. VII. 1992)

1000 дол.: д-р Ахіль Хрептовський, Надя і Роман Канюки (в пам'ять Павла Колісника); 500 дол.: Мирон Стебельський; 200 дол.: Дарія Козак; 100 дол.: Укр.-Амер. Ветерани: пост 25 (Трентон), Василь Леканка, інж. Микола Барицький, Стефан Маланчук, Сидір Новаківський; 50 дол: Данило Городиський, Мирослав Качала, Орест Клюфас, Лука Костелина, Йосиф М. Дмитрів, Остап Михайлюк; 45 дол.: Ольга і Роман Сасики (Арґентина); 40 дол.: Степан і Євгенія Кікти, Сіма і Василь Буґаї (Арґентина); 30 дол.: Михайло Бойцун, Богдан Боярський (раніше 100 дол.); 25 дол.: Микола Курчак, Роман Сепел, Іван Жига, Юрій Татарко, Михайло Мартиненко, Олег М. Куріца, Михайло Гарасимів, М. і І. Кіндрачуки, Е. і Я. Струтинські, Роман Кокольський; 20 дол.: Теодор Коваль, Іван і Надя Гафткович, Юрій Форис, Стефан Семпл, Орест Свистун, Лідія Свистун, Андрій Свистун, Христина і Алекс Криницькі, Іван Глинський, інж. Ростислав і Ася Ільницькі (Арґентина), д-р Дора Агрес-Балук (Арґентина), Микола Костюк (Арґентина); 10 дол.: Марія Турко, Борис Ґуляй, Микола Веремієнко (мґр Володимир Білинський, інж. Ігор Величко, інж. Юрій Іваник — Марія Гнатишин, Левко Феліса: всі з Арґентини); 5 дол.: Сузана Турчак (Арґентина); 250 франків: Жен Денисяк (Франція); 100 франків: Ольга Мілащук-Гайдуківська (вдруге).

Всім жертводавцям наше щире спасибі!

Просимо далі підтримувати „Фонд Відродження" і слати свої пожертви на: „Fund for Rebirth of Sports in Ukraine", 698 Sanford Ave., Newark, N. J. 07106.

За координацією...

(Закінчення зі стор. 2)

американської економічно-фінансової ділянки не позитиви, а від'ємні риси — не зовсім етичне користання фондами, зібраними на харитативні, гуманітарні та всенаціональні потреби.

А втім наші провідні чинники в Україні завжди напоминають діяспору: „Не вмішуйтеся до державного будівництва України, це залишіть нам, а ви самі обмежіться до фінансової допомоги". Але чи стосується це і права звітности?...

Est modus in rebus — у всьому є міра.